

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE**

al. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów

WOŚ.420.2.5.2019.PW.154

Rzeszów, dnia 15 września 2022 r.

**DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Działając na podstawie:

- art. 104 i art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, ze zm.);
- art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. i, art. 80, art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029, ze zm.);
- art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1712);

po rozpatrzeniu wniosku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, reprezentowanego przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, z dnia 28 maja 2019 r., znak: RZ.RPI.541.19.6.2019.AWo (ostatecznie uzupełnionego w dniu 17 czerwca 2019 r.), w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: **„Budowa suchego zbiornika na rzece Skodzierska w km 6+060”, w miejscowości Nagoszyn, gmina Żyraków, powiat dębicki** oraz niżej wymienionej dokumentacji, m.in.:

- Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (wrzesień 2019 r.) oraz jego uzupełnień – autorzy: ADEKO Sp. z o.o. S.K., ul. Witosa 35/4, 30 – 612 Kraków, zespół Autorów pod kierownictwem Pani Agaty Dąbał,
- uzupełnionego Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (wersja ujednolicona, sierpień 2019, wrzesień 2021) oraz jego uzupełnienia (marzec 2022 r.) – autorzy: ADEKO Sp. z o.o. S.K., ul. Witosa 35/4, 30 – 612 Kraków, zespół Autorów pod kierownictwem Pani Agaty Dąbał,
- mapy sytuacyjno-wysokościowej sporządzonej w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- mapy z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie ono oddziaływać;

ustalam

środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: **„Budowa suchego zbiornika na rzece Skodzierska w km 6+060”, w miejscowości Nagoszyn, gmina Żyraków, powiat dębicki.**

Inwestor: Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, ul. Żelazna 59 A, 00 – 848 Warszawa
reprezentowane przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, ul. Hanasiewicza 17 B, 35 – 103 Rzeszów.

Określam:

I. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia

Przedmiotem przedmiotowego przedsięwzięcia jest wykonanie robót ziemnych i budowli przeciwpowodziowych w postaci suchego zbiornika na rzece Skodziarska (pojemność zbiornika: ok. 722 tys. m³, powierzchnia czaszy zbiornika (zalewu): ok. 30,47 ha) wraz z zaporą czołową ziemną, zlokalizowaną w km 6+060 rzeki Skodziarska. Planowane przedsięwzięcie zrealizowane zostanie w zachodniej części województwa podkarpackiego, na terenie miejscowości Nagoszyn, gmina Żyraków, powiat dębicki, województwo podkarpackie.

II. Warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Zaplecza budowy, bazy techniczne, bazy materiałowe, place postojowe maszyn budowlanych i środków transportu, miejsca magazynowania odpadów, należy lokalizować w bezpiecznej odległości od wód płynących (w odległości min. 50 m od koryta rzeki), poza terenami zagrożonymi wystąpieniem powodzi, poza terenami zadrzewionymi, poza miejscami podmokłymi i miejscami, na których w okresie wiosennym stagnują wody roztopowe. Teren, na którym zlokalizowane będą zaplecza budowy, miejsca magazynowania odpadów, materiałów budowlanych, itp. należy uszczelnić, aby uniemożliwić przedostanie się zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego.
2. Zaplecza budowy należy wyposażyć w środki umożliwiające skuteczną neutralizację miejsc ewentualnego niekontrolowanego wycieku substancji ropopochodnych w przypadku uszkodzenia maszyn (np. sorbenty, maty sorpcyjne, itp.). Awaryjne wycieki z wykorzystywanych maszyn substancji takich jak paliwa, oleje silnikowe i hydrauliczne, itp. należy na bieżąco usuwać lub neutralizować, a powstałe w ten sposób odpady gromadzić w szczelnym pojemniku i wywozić do utylizacji.
3. Na czas prowadzonych prac należy zorganizować stałe punkty tankowania sprzętu budowlanego, zabezpieczone przed przedostawaniem się produktów ropopochodnych do gruntu i wód (np. poprzez utwardzenie i uszczelnienie podłoża), a tankowanie należy prowadzić z zastosowaniem szczelnych mis wychwytowych, podkładanych pod wlew paliwa.
4. Zabrania się prowadzenia prac budowlanych, związanych z realizacją przedsięwzięcia w porze nocnej, tj. w godz. od 22.00 do 06.00 (poniedziałek – sobota) oraz w dni ustawowo wolne od pracy. Dopuszcza się prowadzenie prac budowlanych w porze nocnej, które ze względów technicznych lub organizacyjnych wymagają zachowania ciągłości pracy.
5. Na etapie realizacji przedsięwzięcia zabrania się bezpośredniego poboru wód podziemnych i wód powierzchniowych z cieków, na cele przedsięwzięcia.
6. Ścieki bytowe z zapleczy budowy należy odprowadzać do szczelnych zbiorników bezodpływowych i sukcesywnie wywozić przez uprawnione podmioty, do oczyszczalni ścieków dysponującej punktem zlewnym.
7. W celu wyeliminowania negatywnych oddziaływań na siedliska przyrodnicze, pogarszające warunki świetlne i tlenowe zbiorowisk roślinnych oraz warunki życia bezkręgowców wodnych, prace w korycie cieku Skodziarska należy ograniczyć do niezbędnego minimum, tj. odcinków wymagających przełożenia, odcinka rzeki pod zaporą czołową i odcinków wymagających wykonania umocnień dna i brzegów.
8. Prace w korycie rzeki Skodziarska i cieku „bez nazwy” (prawy dopływ rzeki Skodziarska) należy prowadzić z wyłączeniem terminu od 01 marca do 30 czerwca lub prowadzić je w czasie kiedy ww. cieki w odcinkach objętych pracami nie prowadzą wody.
9. Prace budowlane należy wykonywać poza okresem wysokiego stanu wód w ciekach, a w razie wystąpienia podtopień, należy zabezpieczyć miejsce budowy, sprzęt i miejsce

- składowania materiałów oraz odpadów budowlanych w taki sposób, aby nie dopuścić do zanieczyszczenia wód.
10. Wszelkie prace wykonywane w rejonie koryt cieków Skodzierska i cieków „bez nazwy” powinny być ograniczone do minimum.
  11. W maksymalnym stopniu należy zachować naturalny stan stref nadbrzeżnych w miejscu realizacji robót związanych z regulacją koryta cieków Skodzierska oraz nie składować materiału ziemnego, piasku, żwiru w obrębie stref nadbrzeżnych, celem eliminacji spływu powierzchniowego tych materiałów do wód płynących oraz niezaburzenia swobodnego naturalnego spływu wód opadowych lub roztopowych z powierzchni zlewni.
  12. Zabrania się dokonania w skutek prowadzenia robót zmiany kierunku przepływu wód w cieków głównym – rzece Skodzierska i cieków „bez nazwy” (prawy dopływ rzeki Skodzierska).
  13. Prace wykonywane sprzętem mechanicznym dotyczące przełożenia rzeki Skodzierska i cieków „bez nazwy” prowadzone będą ze stanowisk brzegowych.
  14. Zasypanie obecnego koryta rzeki Skodzierska i potoku „bez nazwy” w obrębie korpusu zapory na odcinku przeznaczonym do likwidacji, należy poprzedzić sprawdzeniem przez przyrodnika obecności w nich zwierząt i po ewentualnym odłowieniu znajdujących się w nim zwierząt. Wskazane jest prowadzenie tych prac w porze, kiedy koryta cieków w tych odcinkach nie prowadzą wody.
  15. Podczas budowy upustu dennego z przyczółkami wlotowym i wylotowym oraz niecki wypadowej wraz z przygotowaniem przebudowywanego koryta oraz przełożenia koryta rzeki Skodzierska do nowego (docelowo przebudowanego) koryta przepływ wody w rzece Skodzierska i w cieków „bez nazwy” odbywał się będzie korytem obiegowym.
  16. W celu zmniejszenia oddziaływania planowanych działań na stan wód, prace budowlane należy prowadzić w sposób etapowy, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na bieżący stan wód (w tym poziom zawiesiny ogólnej), tj. np. w przypadku stwierdzenia zwiększonej ilości zawiesiny ogólnej w wodzie, wstrzymać prace do czasu samooczyszczenia się wód.
  17. Do niezbędnego minimum należy ograniczyć wymianę gruntów w obrębie planowanych robót, w szczególności mając na uwadze zachowanie bezpiecznej i stabilnej konstrukcji zapory, a wymienione grunty w maksymalnym stopniu zagospodarować na obszarze prowadzonych prac, ewentualne pozostałe masy ziemne należy zagospodarować zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
  18. Materiały sypkie i kruszywa wykorzystywane do planowanych prac należy zabezpieczyć przed ich wywiewaniem oraz nadmiernym pyleniem zarówno na etapie transportu i magazynowania, jak i wbudowywania w korpus zapory. Po wykonaniu robót związanych z przemieszczaniem mas ziemnych wskazane jest możliwie szybkie umocnienie skarp i obsianie ich mieszkanką traw tak, aby erozja powierzchniowa została ograniczona do minimum.
  19. Wycinka drzew i krzewów powinna wynikać wyłącznie z potrzeb realizacji przedsięwzięcia i powinna zostać przeprowadzona poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym na okres od 01 marca do 15 października. W przypadku zaistnienia konieczności wycinki pojedynczych drzew/ krzewów w ww. okresie lęgowym (np. z uwagi na kolizję z niezainwentaryzowanym uzbrojeniem podziemnym, brak zachowania odpowiedniej motoryki drzewa), możliwe jest wykonanie prac jedynie w przypadku potwierdzenia przez ornitologa (obserwacje te powinny się odbyć w okresie 1 – 3 dni przed terminem planowanej wycinki), iż dane drzewo/ krzew nie jest wykorzystywane przez ptaki, jako miejsce gniazdowania, jak również, że jego wycinka nie będzie stanowiła zagrożenia dla innych gniazdujących w sąsiedztwie ptaków. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków ptaków, wycinkę należy wstrzymać do momentu wyprowadzenia lęgów przez te gatunki lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków ptaków.
  20. Wycinka drzew w wieku powyżej 10 lat, w szczególności dziuplastych, powinna być prowadzona w okresie od 01 listopada do końca lutego. Prace te należy prowadzić

pod nadzorem chiropterologa, który dokona oględzin tych drzew pod kątem obecności chirofauny. W przypadku stwierdzenia zimowiska nietoperzy prace polegające na wycince tego drzewa należy wstrzymać do momentu naturalnego opuszczenia drzewa przez nietoperze lub do momentu uzyskania stosownych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków. Drzewa dziuplaste w wieku powyżej 10 lat, w których nadzór chiropterologiczny nie stwierdzi zimowisk nietoperzy można przeznaczyć do wycinki. Po przeprowadzeniu wycinki, ścięte pnie drzew dziuplastych w wieku powyżej 10 lat należy ponownie poddać szczegółowym oględzinom i pozostawić w miejscu ich ściecia na 24 godziny, z uwagi na potencjalne kryjówki nietoperzy (działanie to umożliwi wylot nietoperzy w przypadku ich ewentualnej obecności).

21. Prace ziemne oraz inne prace związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu, należy wykonywać w sposób jak najmniej im szkodzący, tj. w szczególności:
  - a) grupy drzew/ krzewów należy wygrodzić płotem o wysokości min. 1,5 m, w sposób uniemożliwiający uszkodzenie pni; powierzchnia rozstawienia ogrodzenia odpowiadać powinna obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron, powiększonemu o bufor w wielkości 1 – 2 m;
  - b) pnie drzew należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi na czas budowy, poprzez ich owinięcie, np. matami jutowymi, wiklinowymi lub słomianymi, a następnie oszalowane deskami do wysokości 1,5 – 2,0 m (w zależności od wysokości drzewa);
  - c) w razie konieczności korony drzew należy zabezpieczyć, poprzez podwiązywanie gałęzi narażonych na uszkodzenia;
  - d) wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew/ krzewów należy prowadzić, w miarę możliwości, ręcznie lub niewielkimi koparkami;
  - e) ewentualne przycinanie korzeni prowadzone powinno być ostrymi narzędziami tnącymi (niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych, nie należy uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa);
  - f) w przypadku uszkodzenia korzeni, gałęzi lub pni należy podjąć działania ochronne, tj.: uszkodzone korzenie należy przyciąć pod kątem prostym, dokonując cięcia tam, gdzie zaczyna się żywy korzeń; pielęgnować należy wyłącznie rany świeże; w przypadku ran stycznych pielęgnacja sprowadza się wyłącznie do wyrównania brzegu rany ostrym narzędziem (należy przy tym uważać, aby nadmiernie nie poszerzać i nie pogłębiać rany), w przypadku ran poprzecznych – gałąź należy przyciąć „na obrączkę”; ran nie należy powlekać impregnatami i preparatami różnego rodzaju; dopuszczalnym nietoksycznym środkiem, którym można zabezpieczyć odkrytą miążgę przed wyschnięciem, jest preparat pełniący funkcję tzw. sztucznej kory (pokrywa się nim wyłącznie brzeg rany stycznej/ poprzecznej); glebę w najbliższym otoczeniu uszkodzonych korzeni zastąpić w bardziej zasobną w składniki odżywcze (np. torfową);
  - g) pozostawianie odsłoniętych korzeni nie może trwać dłużej niż 2 godziny, wyjątek stanowi pozostawianie korzeni w słońcu trwające nie dłużej niż 1 godzinę i na powietrzu w dni wilgotne nie dłużej niż 8 godzin, do zabezpieczenia korzeni przed wysychaniem należy używać, np. wilgotny torf, maty lub tkaniny jutowe, które należy regularnie zwilżać wodą, podobnie w okresie zimowym odsłonięte korzenie zabezpieczane będą przed przemarzaniem za pomocą, np. mat, koców lub warstwy torfu oszalowanego deskami;
  - h) w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu, nie należy lokalizować baz materiałowo-sprzętowych (magazyny, składy, bazy transportowe), urobku z wykopów i odpadów powstających podczas prowadzenia prac budowlanych;
  - i) nie należy obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu;

- j) w przypadku konieczności obniżenia poziomu gruntu, należy pozostawić teren wokół drzew i krzewów w zasięgu wyznaczonym przez obrys korony na wzmocnionych konstrukcyjnie wzniesieniach.
22. W czasie zbiornika nie należy prowadzić makroniwelacji terenu. Roboty ziemne związane z realizacją przedsięwzięcia należy ograniczyć do prac pod korpusem zapory oraz dwóch niewielkich niwelacji terenu w obrębie czaszy zbiornika, o powierzchni ok. 390 m² i ok. 2260 m².
23. Zdjęcie wierzchniej, urodzajnej warstwy gleby (humusu) wraz z roślinnością zielną, należy przeprowadzić poza okresem od 01 marca do 31 lipca, natomiast na terenach podmokłych, prace te należy wykonywać w okresie od 01 sierpnia do 15 października.
Prace polegające na zdjęciu wierzchniej, urodzajnej warstwy gleby (humusu) wraz z roślinnością zielną należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym. W razie stwierdzenia występowania gatunków chronionych na terenie przeznaczonym do odhumusowania, prace te należy wstrzymać do momentu opuszczenia terenu przez zwierzęta lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków.
24. Zdjętą, wierzchnią, urodzajną warstwę ziemi należy składować na placu budowy w sposób uporządkowany (pryzmy), celem jej dalszego wykorzystania do rekultywacji terenów, dróg dojazdowych, itp. Humus należy w całości wykorzystać do ostatecznego kształtowania (humusowania) skarp zapory czołowej i/ lub rekultywacji terenu zajętego pod zaplecza budowy.
25. Mas ziemnych powstałych podczas prowadzonych prac nie należy deponować na terenach cennych przyrodniczo, wskazanych przez nadzór przyrodniczy.
26. Właściwe prace budowlane należy rozpocząć bezpośrednio po zakończeniu prac przygotowawczych (tj. po usunięciu roślinności i zdjęciu humusu).
27. Prace budowlane należy prowadzić w sposób niepowodujący powstawania tymczasowych zastoisk wody, mogących stanowić dogodne miejsca dla zasiedlenia przez płazy, czy inne organizmy, a jednocześnie mogące stanowić dla nich „pułapkę”. Ewentualne zagłębienia terenu i zastoiska wody, powstałe w trakcie budowy należy na bieżąco likwidować pod nadzorem herpetologicznym.
28. Znajdujące się na terenie budowy wykopy i inne potencjalne „pułapki” ekologiczne, do których mogą wpadać płazy (i inne małe zwierzęta) należy zabezpieczyć w taki sposób, aby uniemożliwić im dostanie się do nich (np. poprzez stosowanie szczelnych przykryć, wygrodzień) lub też zastosować rozwiązania umożliwiające samodzielne wydostanie się z nich (np. pochylnie, pozostawianie wypłaszczenia jednej ze ścian). Codziennie rano przed rozpoczęciem robót, a następnie bezpośrednio przed zasypaniem wykopów i innych zagłębień terenowych powstałych w trakcie prac budowlanych, należy sprawdzać, czy nie zostały w nich uwięzione zwierzęta. Znajdujące się w „pułapkach” płazy i inne zwierzęta powinny będą niezwłocznie uwalniane i przenoszone w odpowiednie danemu gatunkowi siedliska, poza strefę prowadzonych prac.
29. W celu ograniczenia śmiertelności płazów i innych małych zwierząt, tereny prowadzonych aktualnie prac, zaplecza budowy oraz dojazdy do terenu prowadzonych prac należy wygrodzić tymczasowym ogrodzeniem ochronnym wraz z pułapkami łownymi. Ogrodzenia te w szczególności należy stosować w okresie rozrodu i migracji jesiennej płazów. Dokładna lokalizacja tego typu wygrodzień na etapie budowy powinna być ustalona pomiędzy nadzorem przyrodniczym i Kierownikiem Budowy, aby ogrodzenia te nie były niszczone przez pracujący sprzęt, pojazdy budowy lub pojazdy obce przemieszczające się w poprzek terenu robót, a także nie były kolizyjne z prowadzonymi robotami.
Ogrodzenia tymczasowe należy wykonać według poniżej wskazanych zasad:
- materiał użyty do wykonania ogrodzenia uniemożliwi przedostanie się płazów (i innych małych zwierząt), zarówno w postaci dorosłej, jak i młodocianej; zaleca się użycie grubej folii polimerowej (gładkiej), geotkaniny, geowłókniny lub siatki

- plastikowej, z zastrzeżeniem, iż oczka siatki nie będą przekraczać wymiaru 0,5 x 0,5 cm,
- wygradzenie będzie mieć wysokość min. 50 cm nad gruntem, min. 10 cm materiału należy wkopać w grunt,
  - wygradzenie zapewni ochronę przed przekraczaniem górnej krawędzi elementu, poprzez zastosowanie daszka/ przewieszki, o szerokości ok. 10 cm nachylonego do pionowej powierzchni, pod kątem od 45° do 90°, skierowanego na zewnątrz terenu prowadzonych prac,
  - wzdłuż ogrodzeń należy wykonać pułapki łowne, w postaci wkopanych równo z poziomem gruntu np. wiaderka,
  - zakończenia wygradzeń wyposażone zostaną w u-kształtne, tzw. „zawracacze”, o długości ramion min. 50 cm, przy których zostaną wkopane równo z poziomem gruntu wiaderka,
  - do każdego wiaderka (pułapki łownej) należy włożyć prostą drabinkę z listewek (szerokość 4 – 5 cm, wysokość – do krawędzi wiaderka, o odstępach między szczeblami – 3 – 4 cm) lub kij, w taki sposób, aby wystawał z niego pod dużym kątem i umożliwiał wyjście z pułapki małym ssakom;
  - pułapki łowne należy kontrolować raz dziennie, w szczycie migracji płazów 2 razy dziennie, a po zakończeniu intensywnej migracji można je kontrolować co 2 dni; płazy które wpadły do wiaderka należy przenosić do siedlisk zastępczych,
  - ogrodzenia tymczasowe powinny być utrzymywane w terenie od 16 marca (lub od momentu zaniku pokrywy śnieżnej) do 14 października; dokładny termin budowy i utrzymania płotków tymczasowych winien wskazać przedstawiciel nadzoru herpetologicznego.
30. Obsiew skarp zapory czołowej należy wykonać z wykorzystaniem wyłącznie rodzimych gatunków traw i innych roślin. Do mieszanek siewnych traw stosowanych do zadarniania skarp, jako domieszkę należy wykorzystać nasiona miododajnych rodzimych roślin, stanowiących bazę pokarmową dla różnych gatunków bezkręgowców, m.in. koniczyny.
31. Podczas realizacji przedsięwzięcia na terenie przedsięwzięcia funkcjonował będzie nadzór przyrodniczy, w składzie którego należy zapewnić obecność specjalistów: ornitologa, herpetologa i botanika. Zakres zadań członków nadzoru przyrodniczego obejmować będzie w szczególności:
- a) sprawdzenie aktualnego stanu siedlisk i populacji wybranych gatunków na terenie planowanej inwestycji przeciwpowodziowej oraz w jej sąsiedztwie, ze szczególnym uwzględnieniem występowania zwierząt chronionych w celu prawidłowości wypełnienia, m.in. warunków niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i zapisów ustawy o ochronie przyrody;
  - b) sporządzenie z każdej wizyty w terenie tzw. karty nadzoru przyrodniczego, zawierającej opis sytuacji, zdjęcia, zalecenia dla wykonawcy, sprawozdanie z prawidłowości wykonywanych i nadzorowanych prac, itp.;
  - c) kontrolowanie i określenie skuteczności podejmowanych działań minimalizujących;
  - d) w sytuacjach koniecznych wskazanie ewentualnych dodatkowych działań minimalizujących, niezbędnych do wdrożenia, dla właściwego stanu ochrony przyrody;
  - e) uzyskiwanie ewentualnych derogacji oraz nadzorowanie sposobu realizacji tych zezwoleń, wydanych na odstępstwa od zakazów obowiązujących dla gatunków i siedlisk podlegających ochronie;
  - f) powiadamianie Inwestora o ewentualnych stwierdzonych problemach, nieprawidłowościach i zaleceniach zmian w zakresie prac budowlanych, niezwłocznie po wykryciu tych problemów i nieprawidłowości.
  - g) prowadzenie monitoringu herpetologicznego na całym terenie realizowanego przedsięwzięcia, w tym:
    - ustalanie lokalizacji płotków tymczasowych, wydawanie wskazówek co do ich prawidłowego montażu oraz badanie szczelności płotków herpetologicznych,

- badanie stanu zabezpieczeń wykopów i potencjalnych „pułapek” dla płazów,
  - prowadzenie dziennika obserwacji,
  - wykonanie analizy siedliskowej miejsc, do których przenoszone są zwierzęta odłowione z terenu robót.
32. Sprawozdanie z prac nadzoru przyrodniczego zostanie przesłane do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie w terminie do 6 miesięcy od zakończenia prowadzenia prac.
33. Po zakończeniu etapu realizacji przedsięwzięcia należy usunąć wszelkie pozostałe po budowie zanieczyszczenia i niewykorzystane materiały, a następnie przeprowadzić uporządkowanie terenów. Tereny sąsiadujące z terenem przedsięwzięcia, których powierzchnia została zmieniona należy przywrócić do stanu sprzed realizacji zamierzenia, do stanu umożliwiającego jego użytkowanie.
34. Podczas eksploatacji przedsięwzięcia, regularnie po każdym spuszczeniu wód powodziowych ze zbiornika należy dokonać przeglądu obszaru objętego zalaniem tymi wodami oraz usuwać naniesione materiały, aby nie dopuścić do gromadzenia zanieczyszczeń w obrębie zlewni materiałem naniesionym z wodami powodziowymi.
35. Po przejściu wezbrania w obrębie czaszy zbiornika prowadzić należy następujące działania:
- a) na terenach z niewielką ilością namulów, po ustąpieniu wody i możliwym podjęciu prac mechanicznych, należy wykosić pozostałą ruń przeznaczając ją na kompost;
  - b) tereny pokryte namulami, o miąższości ponad 0,5 cm, a piaskiem do 3 cm, po ustąpieniu wody należy zabronować, obsiać mieszanką traw, a po wschodach zastosować nawożenie pogłównie saletrą amonową (ok. 30 – 50 kg/ha);
  - c) tereny napiaszczone do miąższości 7 – 10 cm należy uprawiać glebogryzarką na głębokość ok. 15 cm, aby wzbogacić naniesiony piasek żyzną warstwą próchnicznej gleby, a następnie należy wykonać wysiew traw i wykonać wałowanie;
  - d) tereny napiaszczone warstwą powyżej 10 cm należy przeorać na taką głębokość, aby wydobyć na powierzchnię warstwę próchniczną gleby przykrytej piaskiem, po orce teren ten należy wyrównać talerzówką, po niej broną zębową, a następnie wykonać wysiew traw i wykonać wałowanie;
  - e) wymokliska po obeschnięciu należy zabronować na krzyż ciężkimi bronami zębowymi, usunąć zebrany bronami materiał roślinny, a następnie teren obsiać mieszanką traw i wykonać wałowanie.
36. Celem zachowania dobrego ich stanu i zapobieżenia powstania awarii bądź katastrofy budowlanej, należy prowadzić regularne kontrole stabilności i stanu technicznego zapory i pozostałych urządzeń technicznych.

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, wymienionych w art. 72 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

1. Uwzględnić zalecenia wynikające z punktów I i II niniejszej decyzji.
2. Zapora czołowa wykonana zostanie jako zapora ziemna z przelewem stokowym i upustem dennym i posiadała będzie następujące parametry:
  - rzędna korony zapory: 200,00 m n.p.m.;
  - rzędna zwierciadła wody dolnej: 189,83 m n.p.m.;
  - rzędna maksymalnego poziomu piętrzenia: 199,00 m n.p.m.;
  - rzędna proggu przelewu powierzchniowego: 198,50 m n.p.m.;
  - szerokość (światło) przelewu powierzchniowego (stokowego): 20 m;
  - światło rurociągu upustowego: upust o kształcie kołowym i średnicy 1,0 m;
  - rzędna wlotu do upustu dennego: 190,22 m n.p.m.;
  - rzędna wylotu z upustu dennego: 189,83 m n.p.m.;
  - długość przewodu upustu dennego: ok. 82,5 m;

- przepływ miarodajny dla budowli III klasy: $Q_m = Q_{0,5\%} = 24,72 \text{ m}^3/\text{s}$;
  - przepływ kontrolny dla budowli III klasy: $Q_k = Q_{0,2\%} = 28,93 \text{ m}^3/\text{s}$.
3. Zaporę ziemną należy ukształtować w taki sposób, że nachylenie skarpy odwodnej wyniesie ok. 1 : 5, a odpowietrznej ok. 1 : 3, natomiast szerokość korony zapory wyniesie ok. 5,0 m.
  4. Uszczelnienie korpusu zapory należy wykonać w formie rdzenia ze ścianki szczelnej bentonitowo-cementowej, o grubości min. 60 cm i wysokości od 5 do 12,2 m. Uszczelnienie to powinno być zakotwiczone w warstwie nieprzepuszczalnej, na głębokości ok. 1,5 m.
  5. Na upuście dennym od strony odpowietrznej zapory należy wykonać szyb kontrolny z prefabrykowanych elementów żelbetowych. Wlot do upustu dennego należy wyposażyć w kratę zabezpieczającą przewód przed zablokowaniem. Na wylocie z upustu dennego znajdować się powinna niecka wypadowa, o długości ok. 14 m i głębokości ok. 1 m.
  6. Koryto rzeki Skodzierska poniżej niecki wypadowej należy umocnić na długości ok. 133 m.
  7. Przelew w koronie przeznaczony do przepuszczenia ponadnormatywnych wód powodziowych, o prawdopodobieństwie wystąpienia mniejszym niż $Q_{1\%}$ należy wykonać o szerokości ok. 20 m. Do odprowadzenia wód ponadnormatywnych należy wykonać bystrotok w formie kanału żelbetowego z szykanami (długości ok. 70,3 m). Wlot na przelew, korona przelewu i lej bystrotoku w dnie należy umocnić, np. materacami siatkowo-kamiennymi, grubości ok. 0,5 m. Niecka wypadowa z bystrotoku powinna być głębokości ok. 1 m i długości ok. 10 m, ograniczona gurtami. Za niecką wypadową należy wykonać bystrze z głazów układanych i klinowanych, o długości ok. 10 m, skarpach o nachyleniu 1 : 1,5, umocnione materacami siatkowo-kamiennymi.
  8. W związku z odcinkowym przełożeniem koryta rzeki Skodzierska oraz cieku „bez nazwy”, będącego prawostronnym dopływem Skodzierskiej, istniejące (stare) koryta cieków, poza obrysem projektowanego korpusu zapory, należy zasypać gruntem miejscowym oraz gruntem z dowozu na budowę zapory, odpowiednio zagęszczonym, do rzędnych ok. 192,5 m n.p.m. powyżej zapory i ok. 192,0 m n.p.m. poniżej zapory.
  9. Nowe odcinki koryta, tj. koryto naprowadzające rzeki Skodzierska i cieku „bez nazwy” oraz koryto odpływowe z upustu dennego należy umocnić.
  10. Przełożone koryto rzeki Skodzierska w obrębie czaszy zbiornika swoimi parametrami, tj. szerokością dna i głębokością, powinno stanowić kontynuację koryta istniejącego ze zmiennym kształtem, tak aby stanowiło kierownicę napływu do upustu dennego.
  11. Poniżej wylotu z upustu dennego wymiary niecki wypadowej należy dostosować do przepływu i parametrów upustu dennego, a przekładane koryto poniżej wypadu należy dostosować do parametrów naturalnego koryta poniżej.

IV. Nie nakładam obowiązku:

1. Przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, wymienionych w art. 72 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
2. Przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

V. Decyzji zostaje nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie wpłynął wniosek Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, reprezentowanego przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie z dnia 28 maja 2019 r., znak: RZ.RPI.541.19.6.2019.AWo, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika na rzece Skodzierska w km 6+060”, w miejscowości Nagoszyn, gmina Żyraków, powiat dębicki.

Wniosek wymagał uzupełnienia pod względem formalnym, m.in. w kwestii

wyjaśnienia przyjętej we wniosku kwalifikacji przedsięwzięcia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dlatego też pismem z dnia 05 czerwca 2019 r., znak: WOOS.420.2.5.2019.PW.2, wezwano Inwestora do uzupełnienia brakujących dokumentów i informacji.

W odpowiedzi w dniu 17 czerwca 2019 r. Pełnomocnik Inwestora wskazał, iż jest to przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedłożył skorygowany wniosek w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji oraz ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika na rzece Skodziarska w km 6+060”, w miejscowości Nagoszyn, gmina Żyraków, powiat dębicki.

Informacja o złożonym wniosku została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, pod numerem 743/2019.

Planowane przedsięwzięcie zalicza się do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne, na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 oraz art. 73 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z § 2 ust. 1 pkt 36, tj.: „*budowle piętrzące wodę o wysokości piętrzenia nie mniejszej niż 5 m*”, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), obowiązującego na dzień składania wniosku o wydanie decyzji (zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.)), do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe), realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, na podstawie art. 75 ust. 1, pkt. 1 lit. i ww. ustawy jest organem właściwym do wydania żądanej decyzji, gdyż przedsięwzięcie związane jest z realizacją inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1812).

Liczba stron postępowania w niniejszej sprawie przekracza 20, stąd zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, do doręczeń korespondencji zastosowano przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, obwieszczeniem z dnia 19 czerwca 2019 r., znak: WOOS.420.2.5.2019.PW.7, powiadomił strony postępowania o wszczęciu, postępowania administracyjnego, zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organem właściwym do wydania opinii określającej zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest, m.in. organ właściwy do udzielenia oceny wodnoprawnej. Organem właściwym do udzielenia oceny wodnoprawnej, w przypadku gdy Inwestorem jest Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie jest minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

Mając na uwadze powyższe, w toku postępowania, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, pismami z dnia 19 czerwca 2019 r., znak WOOS.420.2.5.2019.PW.5 i WOOS.420.2.5.2019.PW.6, zwrócił się odpowiednio, do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, o wydanie opinii w sprawie ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Ponadto, po przedłożeniu w dniu 03 lipca 2019 r. przez Inwestora, tj. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, dodatkowych informacji dotyczących przedmiotowego przedsięwzięcia (uzupełnienia Karty informacyjnej przedsięwzięcia), zostały one przesłane przy pismach z dnia 05 lipca 2019 r., znak: WOOS.420.2.5.2019.PW.13 i WOOS.420.2.5.2019.PW.14, do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, celem służbowego wykorzystania, w ramach wydania opinii/ ponownej opinii dotyczących ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla ww. przedsięwzięcia.

Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, po rozpatrzeniu otrzymanych materiałów dowodowych, w opinii z dnia 27 czerwca 2019 r. znak: SNZ.9020.5.2.2019.JM, podtrzymanej pismem z dnia 10 lipca 2019 r., znak: SNZ.9020.5.3.2019.JM, ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w oparciu o elementy art. 66 ww. ustawy.

Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w opinii z dnia 04 lipca 2019 r. znak: DOK.DOK2.9750.27.2019.SW, podtrzymanej w dniu 11 lipca 2019 r., ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz podał szczególne zagadnienia wymagające zbadania.

Po rozpatrzeniu zgromadzonego materiału dowodowego, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie postanowieniem z dnia 17 lipca 2019 r. znak: WOOS.420.2.5.2019.PW.23, ustalił zakres raportu o oddziaływaniu ww. przedsięwzięcia na środowisko.

Następnie w myśl zapisu art. 69 ust. 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wskazuje, wydał postanowienie z dnia 17 lipca 2019 r., znak: WOOS.420.2.5.2019.PW.24, o zawieszeniu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, do czasu przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przez Inwestora.

W dniu 04 grudnia 2019 r., do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie przedłożono Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (dalej „Raport ooś”).

Informacja o złożonym Raporcie ooś, została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie pod nr 1509/2019.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie postanowieniem z dnia 10 grudnia 2019 r., znak: WOOS.420.2.5.2019.PW.34, podjął zawieszone postępowanie w sprawie wydania przedmiotowej decyzji.

W toku postępowania Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismem z dnia 10 grudnia 2019 r., znak: WOOS.420.2.5.2019.PW.34, w trybie art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpił do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego o wydanie opinii dotyczącej realizacji ww. przedsięwzięcia, natomiast pismem z dnia 10 grudnia 2019 r., znak: WOOS.420.2.5.2019.PW.35, w trybie art. 77 ust. 1 pkt 4 tej ustawy, wystąpił do Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, celem uzgodnienia warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w opinii z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: SNZ.9020.7.4.2019.JM, uwzględniając informacje zawarte w Raporcie ooś,

zaopiniował pozytywnie realizację ww. przedsięwzięcia, wskazując warunek, aby zaprojektowanie i realizacja inwestycji nastąpiły przy pełnym uwzględnieniu technologii, rozwiązań i parametrów, jak też zabezpieczeń i zaleceń zaproponowanych w sporządzonym Raportcie ooś.

Po analizie przedłożonego Raportu ooś, Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej stwierdził, że nie przedstawia on w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia oddziaływania przedsięwzięcia na stan wód. Dlatego pismem z dnia 15 stycznia 2020 r., znak: DOK.DOK2.9751.9.2019.AS PW:108881, wezwał do uzupełnienia przedłożonej dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe oraz po stwierdzeniu, iż przedłożony Raport ooś nie przedstawia w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska, wynikających z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismem z dnia 13 lutego 2020 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.44, po uwzględnieniu uwag zawartych w ww. piśmie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, zobowiązał Inwestora do uzupełnienia Raportu ooś, wyznaczając termin uzupełnienia dokumentu do dnia 15 lutego 2021 r.

W dniu 02 czerwca 2020 r., Pełnomocnik Inwestora przedłożył do tut. Organu uzupełnienie do Raportu ooś w formie pisemnej (wydrukowanej) oraz na informatycznych nośnikach danych z zapisem w formie elektronicznej.

Po wpłynięciu do tut. Urzędu uzupełnienia Raportu ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismem z dnia 09 czerwca 2020 r., znak WOOŚ.420.2.5.2019.PW.55, zwrócił się do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, o zajęcie ponownej opinii dotyczącej realizacji ww. przedsięwzięcia lub podtrzymania stanowiska wyrażonego w opinii z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: SNZ.9020.7.4.2019.JM, natomiast pismem z dnia 09 czerwca 2020 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.56, przekazał Ministrowi Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej przedłożone uzupełnienie Raportu ooś, celem uzgodnienia warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

W odpowiedzi Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, pismem z dnia 18 czerwca 2020 r., znak: SNZ.9020.7.2.2020.JM, podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, natomiast Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej stwierdził, że przedłożone uzupełnienie Raportu ooś nadal nie pozwala w pełni ocenić wpływu przedsięwzięcia na stan wód, dlatego pismem z dnia 03 lipca 2020 r., znak: DOK.DOK2.9751.9.2019.AS PW:130191, ponownie wezwał do uzupełnienia przedłożonej dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe oraz po stwierdzeniu, iż przedłożony Raport ooś wraz z uzupełnieniem nadal nie przedstawia w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska, wynikających z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismem z dnia 14 lipca 2020 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.63, po uwzględnieniu uwag zawartych w ww. piśmie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, ponownie zobowiązał Inwestora do uzupełnienia Raportu ooś, wyznaczając termin uzupełnienia dokumentu do dnia 15 marca 2021 r.

W dniu 25 stycznia 2021 r., przy piśmie z dnia 22 stycznia 2021 r., znak: RZ.RPI.542.19.2.2021.DC, do tut. Organu przedłożono uzupełnienie do Raportu ooś.

Po wpłynięciu do tut. Urzędu uzupełnienia Raportu ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismem z dnia 27 stycznia 2021 r., znak WOOŚ.420.2.5.2019.PW.72, ponownie zwrócił się do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, o zajęcie ponownej opinii dotyczącej realizacji ww. przedsięwzięcia lub podtrzymania stanowiska wyrażonego w opinii z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: SNZ.9020.7.4.2019.JM.

W związku z wejściem w życie z dniem 13 listopada 2020 r., rozporządzenia Rady Ministrów z 10 listopada 2020 r. w sprawie przekształcenia Ministerstwa Infrastruktury (Dz.U. 2020 r., poz. 2014) oraz na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 listopada 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. 2020 r., poz. 2006), w aktualnym stanie prawnym działem administracji rządowej, jakim jest gospodarka wodna, kieruje Minister Infrastruktury. Dlatego tut. Organ pismem z dnia 27 stycznia 2021 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.73, przekazał Ministrowi Infrastruktury przedłożone dokumenty, celem kontynuowania postępowania w przedmiocie uzgodnienia warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

W odpowiedzi Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, pismem z dnia 04 lutego 2021 r., znak: SNZ.9020.7.1.2021.JM, podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, natomiast Minister Infrastruktury pismem z dnia 24 lutego 2021 r., znak: GM-DOK-2.7750.3.2021 zawiadomił o nowym terminie wydania uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia do dnia 31 marca 2021 r., a następnie stwierdził, że przedłożone uzupełnienie Raportu ooś nadal nie pozwala w pełni ocenić wpływu przedsięwzięcia na stan wód, dlatego pismem z dnia 18 marca 2021 r., znak: GM-DOK-2.7750.3.2021 ID: 421582, ponownie wezwał do uzupełnienia przedłożonej dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe oraz po stwierdzeniu, iż przedłożony Raport ooś wraz z uzupełnieniem nadal nie przedstawia w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska, wynikających z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismem z dnia 25 marca 2021 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.87, po uwzględnieniu uwag zawartych w ww. piśmie Ministra Infrastruktury, ponownie zobowiązał Inwestora do uzupełnienia Raportu ooś, wyznaczając termin uzupełnienia dokumentu do dnia 30 września 2021 r. Jednocześnie, mając na uwadze przedstawiony w piśmie zakres wymaganych uzupełnień Raportu ooś oraz wskazywane (również w wezwaniu Ministra Infrastruktury) rozbieżności, niespójności i niejasności, w tym w stosunku do planowanych do wykonania rozwiązań technicznych oraz planowanego zakresu robót w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia, wskazano aby przedłożyć ujednoliconą wersję Raportu ooś ww. przedsięwzięcia, obejmującą w sposób spójny, informacje zawarte w pierwotnym Raporcie ooś i jego kolejnych uzupełnieniach, gdyż w przedłożonych dokumentach, informacje zawarte w jednym uzupełnieniu negowane były zapisami kolejnego uzupełnienia.

Pismem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, reprezentującego Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, z dnia 29 września 2021 r., znak: RZ.RPI.542.19.8.2021, Wnioskodawca zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie o przedłużenie terminu złożenia ponownego uzupełnienia do Raportu ooś do dnia 29 października 2021 r., do którego złożenia zobowiązano Wnioskodawcę pismem z dnia 25 marca 2021 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.87, na co Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismem z dnia 01 października 2021 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.94 wyraził zgodę.

Uzupełnienie Raportu ooś (wersja jednolita Raportu ooś, sierpień 2019, wrzesień 2021) zostało przedłożone przy piśmie Pełnomocnika Inwestora, z dnia 27 października 2021 r., znak: RZ.RPI.542.19.10.2021.

Po wpłynięciu do tut. Urzędu uzupełnionego Raportu ooś (wersja ujednolicona), Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismem z dnia 02 listopada 2021 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.102, przekazał przedłożony uzupełniony Raport ooś i ponownie zwrócił się do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, o zajęcie ponownej opinii dotyczącej realizacji ww. przedsięwzięcia lub podtrzymania stanowiska wyrażonego w opinii z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: SNZ.9020.7.4.2019.JM, natomiast pismem z dnia 02 listopada 2021 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.103, przekazał Ministrowi Infrastruktury przedłożony uzupełniony Raport ooś, celem uzgodnienia warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

W odpowiedzi Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, pismem z dnia 15 listopada 2021 r., znak: SNZ.9020.7.3.2021.JM, ponownie podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, natomiast Minister Infrastruktury pismem z dnia 06 grudnia 2021 r., znak: GM-DOK-2.7750.3.2021 ID: 421582 zawiadomił o nowym terminie wydania uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia do dnia 09 lutego 2022 r., a następnie stwierdził, że przedłożony uzupełniony Raport oos zawiera nieścisłości, które nie pozwalają na prawidłowe rozpoznanie sprawy, dlatego pismem z dnia 08 lutego 2022 r., znak: GM-DOK-2.7750.3.2021 ID: 421582, ponownie wezwał do uzupełnienia przedłożonej dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe oraz po stwierdzeniu, iż przedłożony uzupełniony Raport oos nadal nie przedstawia w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska, wynikających z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismem z dnia 18 lutego 2022 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.118, po uwzględnieniu uwag zawartych w ww. piśmie Ministra Infrastruktury, ponownie zobowiązał Inwestora do uzupełnienia Raportu oos, wyznaczając termin uzupełnienia dokumentu do dnia 25 kwietnia 2022 r.

Przy piśmie z dnia 28 marca 2022 r., znak: RZ.RPI.542.19.6.2022, do tut. Organu przedłożono kolejne uzupełnienie do Raportu oos.

Po wpłynięciu do tut. Urzędu uzupełnienia Raportu oos, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismem z dnia 29 marca 2022 r., znak WOOŚ.420.2.5.2019.PW.125, ponownie zwrócił się do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, o zajęcie ponownej opinii dotyczącej realizacji ww. przedsięwzięcia lub podtrzymania stanowiska wyrażonego w opinii z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: SNZ.9020.7.4.2019.JM, natomiast pismem z dnia 29 marca 2022 r., znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.126, przekazał Ministrowi Infrastruktury przedłożone uzupełnienie Raportu oos, celem uzgodnienia warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

W odpowiedzi Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, pismem z dnia 07 kwietnia 2022 r., znak: SNZ.9020.7.1.2022.JM, podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Minister Infrastruktury pismem z dnia 04 maja 2022 r., znak: GM-DOK-2.7750.3.2021 ID: 421582 zawiadomił o nowym terminie wydania uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia do dnia 31 maja 2022 r., a następnie w postanowieniu z dnia 31 maja 2022 r., znak: GM-DOK-2.7751.3.2021 ID:421582, uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Tut. Organ, ustalając warunki realizacji i eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia kierował się, m.in. stanowiskiem przedstawionym przez Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego wyrażonym w opinii z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: SNZ.9020.7.4.2019.JM oraz stanowiskiem przedstawionym przez Ministra Infrastruktury, wyrażonym w postanowieniu z dnia 31 maja 2022 r., znak: GM-DOK-2.7751.3.2021 ID:421582, przy czym, na podstawie dokumentacji, w części uszczegółowiono zapisy określające ograniczenia i wymagane rozwiązania.

W toku postępowania w dniach **od 09 czerwca 2022 r. do 08 lipca 2022 r.** zapewniono udział społeczeństwa – zgodnie z art. 79 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 06 czerwca 2022 r. znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.141, podano do publicznej wiadomości informacje o przedłożonym wniosku wraz z informacją o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wszczęciu postępowania, przedmiocie decyzji, która ma być wydana, organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii/ uzgodnień, możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy i miejscu wyłożenia jej do wglądu, możliwości i terminie składania uwag, z zachowaniem 30-dniowego terminu ich składania oraz organie właściwym do ich rozpatrzenia. Zostało ono zamieszczone na tablicy ogłoszeń

i Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie, tablicy ogłoszeń i Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Żyrakowie oraz stronie internetowej państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i za pośrednictwem Inwestora na tablicy ogłoszeń, w pobliżu miejsca realizacji przedsięwzięcia.

Podczas przeprowadzonego udziału społeczeństwa w wyznaczonym terminie do tut. Urzędu nie wpłynęły wnioski i uwagi do przedmiotowej sprawy.

Przy piśmie z dnia 14 lipca 2022 r., znak: RZ.RPI.542.19.7.2022, przedłożono Pełnomocnictwo do występowania w sprawie udzielone obecnemu Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, tj. Pani Annie Sowie.

Przed wydaniem niniejszej decyzji zapewniono możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez obwieszczenie z dnia 20 lipca 2022 r. znak: WOOŚ.420.2.5.2019.PW.149. W związku z ww. obwieszczeniem, w tut. Urzędzie żadna ze stron postępowania lub zainteresowana sprawą nie wyraziła chęci zapoznania się ze zgromadzoną dokumentacją, jak również nie zostały wniesione żadne uwagi do postępowania.

Na etapie opracowania materiałów do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 4 i pkt 5 przywołanej na wstępie ustawy, przeanalizowano opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, wariant proponowany przez Wnioskodawcę, będący jednocześnie wariantem najkorzystniejszym dla środowiska wraz z uzasadnieniem jego wyboru oraz szereg wariantów alternatywnych różniących się lokalizacją, bądź rozwiązaniami konstrukcyjnymi budowli hydrotechnicznych.

Opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia.

Wariant polegający na niepodejmowaniu przedsięwzięcia oznaczałby pozostawienie istniejącego stanu cieków (rzeki Skodzierska i cieku „bez nazwy”) oraz istniejącego stanu występowania zagrożeń powodziowych. Powoduje to zwiększone zagrożenie zalewu terenów przyległych, na których znajdują się tereny rolnicze, zabudowa mieszkaniowa i przemysłowo-usługowa, a także obiekty zabytkowe (kapliczka we wsi Bobrowa). Niepodejmowanie przedsięwzięcia przy równoczesnej zabudowie doliny rzecznej, spowodowałoby dalsze zagrożenie powodziowe przedmiotowego terenu i powstawanie szkód oraz zagrożenia dla zdrowia i mienia.

Wariant alternatywny ze względu na lokalizację zapory czołowej

Jako wariant alternatywny lokalizacyjny rozpatrywano posadowienie zapory czołowej w km 5+900 rzeki Skodzierska, tj. w lokalizacji w jakiej pierwotnie planowano wykonanie zbiornika, zgodnie z w „Planem zarządzania ryzykiem powodziowym”, zatwierdzonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie przyjęcia Planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r., poz. 1841). W takim przypadku długość zapory wynosiłaby ok. 312,70 m, szerokość w postawie ok. 76,0 m, a wysokość ok. 10,50 m. Kubatura gruntów konieczna do wybudowania zapory w przypadku wariantu lokalizacyjnego w km 5+900 rzeki Skodzierska wynosiłaby ok. 134 tys. m³, tj. o ok. 30 tys. m³ więcej niż w wariantcie Inwestorskim. Zgodnie z uzasadnieniem przedstawionym przez Inwestora dla optymalizacji parametrów zapory przesunięto jej oś do km 6+060. W tym kilometrze dolina cieku zwęża się w stosunku do km 5+900, co daje oszczędności w nakładach finansowych na budowę zapory. Dodatkowo ogranicza też ilość zużytych materiałów i surowców.

Warianty alternatywne dotyczące konstrukcji poszczególnych elementów technicznych objętych inwestycją, w tym:

1) zapory czołowej:

Na etapie analizy możliwych wariantów technicznych konstrukcji zapory czołowej zbiornika oraz urządzeń przelewowo-upustowych, jako wariant alternatywny rozważano wykonanie zapory czołowej ziemnej, z przelewem wieżowym o średnicy $D = 10$ m i upustem dennym $1,5 \times 1,5$ m oraz leżakiem przelewu 3×2 m. W toku analizy wariantów

konstrukcyjnych, biorąc pod uwagę aspekty techniczno-ekonomicznej wykonalności konstrukcji urządzeń przelewowo-upustowych, kosztów ich wykonania, a także kosztów utrzymania i warunków eksploatacji obiektu po jego wykonaniu, zdecydowano o braku realizacji przedsięwzięcia w tym wariantcie, gdyż bardziej uzasadnionym technicznie i ekonomicznie rozwiązaniem konstrukcyjnym jest wariant z zaporą czołową, ziemną z przelewem stokowym i upustem dennym;

2) upustu dennego:

W przypadku konstrukcji upustu dennego, na etapie projektowania przedsięwzięcia, rozpatrywano sześć wariantów, różniących się kształtem i średnicą upustu. Na podstawie wykonanych obliczeń symulacyjnych, wariantem gwarantującym największą redukcję fali powodziowej dla przepływu kulminacyjnego $Q_{0,5\%}$, odpowiadającego przepływowi miarodajnemu (Q_m) dla projektowanego zbiornika Skodzierska, jest wariant z przelewem powierzchniowym, o świetle 2 m i upustem dennym w postaci rurociągu, o średnicy 1 m;

3) urządzeń upustowo-przelewowych:

Na etapie analizy możliwych wariantów technicznych konstrukcji urządzeń upustowo-przelewowych, jako wariant alternatywny rozważano wykonanie zapory z upustem dennym i przelewem wieżowym. W wariantcie tym połączony jest upust denny, w części pracujący jako leżak przelewu wieżowego oraz jako upust dla przeprowadzenia wód średnich i niskich. Przelew wieżowy byłby konstrukcją żelbetową, o średnicy ok. 10 m, długości przelewu ok. 31,4 m, niezatopionym. Wysokość przelewu wieżowego wynosiłaby ok. 8,3 m, przy grubości ścian żelbetowych od 50 do 80 cm;

4) uszczelniania korpusu zapory:

Jako wariant alternatywny, przewidywano wykonanie uszczelnienia w stopie odwodnej zapory pionową przesłoną przeciwyfiltracyjną, o grubości min. 0,6 cm i wysokości ok. 5 m, natomiast na skarpie odwodnej zastosowanie ekranu trójwarstwowego, składającego się z dwóch warstw geomembrany, obustronnie uszorstkowanej, przedzielonych bentomatą.

Wariant proponowany przez Wnioskodawcę będący jednocześnie wariantem najkorzystniejszym dla środowiska wraz z uzasadnieniem jego wyboru

Dla analizowanego przedsięwzięcia, jako najkorzystniejszy wybrano wariant proponowany przez Wnioskodawcę, polegający na wykonaniu robót ziemnych i budowli przeciwpowodziowych w postaci suchego zbiornika na rzece Skodzierska wraz z zaporą w km 6+060 rzeki Skodzierska. Planowana zapora czołowa stanowiła będzie budowlę piętrzącą III klasy ważności budowli.

Wariant ten został wybrany na podstawie porównania wszystkich wariantów realizacji przedsięwzięcia, gdyż charakteryzuje się najmniejszym oddziaływaniem na środowisko. Na korzyść preferowanego wariantu przemawiają też względy techniczne i ekonomiczne związane z optymalizacją kosztów. Realizacja przedsięwzięcia w wariantcie Inwestorskim pozwoli na zapewnienie ochrony przed powodzią, przy równoczesnej redukcji nakładów oraz minimalizacji ingerencji w zasoby przyrodnicze, przy aprobacie społecznej.

Planowane przedsięwzięcie zrealizowane zostanie w zachodniej części województwa podkarpackiego, na terenie miejscowości Nagoszyn, gmina Żyraków, powiat dębicki, województwo podkarpackie. W sąsiedztwie przedsięwzięcia występują głównie grunty rolne, lokalnie nieużytki i tereny zadrzewień.

Przedmiotowe zadanie inwestycyjne ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego przede wszystkim mieszkańców, a także ich majątku i infrastruktury na terenie gminy Żyraków, znajdujących się w strefie zalewu wodami powodziowymi rzeki Skodzierska, w szczególności związanymi z nagłymi zjawiskami atmosferycznymi. Na obszarze przedsięwzięcia występuje wzrost intensywności zjawisk hydrologicznych, a zwłaszcza wielkości i natężenia opadów nawałnych. Okresy suszy są przedzielane bardzo gwałtownymi opadami nawałnymi, których dynamika stanowi główne zagrożenie powodziowe dla małych zlewni, jaką też charakteryzuje się zlewnia rzeki Skodzierska.

Zakres przedsięwzięcia obejmuje, m.in.:

- budowę zapory ziemnej wraz z przelewem i upustem;
- odcinkowe przełożenie rzeki i wykonanie umocnień koryta rzeki Skodzierska oraz cieków „bez nazwy”, stanowiącego prawy dopływ rzeki Skodzierska;
- wykonanie i późniejszą likwidację koryt obiegowych, realizowanych na czas robót w trzech odcinkach: dla rzeki Skodzierska, o długości ok. 60 m i o długości ok. 29 m oraz dla cieków „bez nazwy”, o długości ok. 21 m;
- wykonanie obiektów towarzyszących.

Charakterystyczne parametry projektowanych obiektów wynoszą:

1. Zapora czołowa ziemna z przelewem stokowym i upustem dennym:

- lokalizacja zapory: km 6+060 rzeki Skodzierska;
- rzędna korony zapory: 200,00 m n.p.m.;
- rzędna zwierciadła wody dolnej: 189,83 m n.p.m.;
- rzędna maksymalnego poziomu piętrzenia: 199,00 m n.p.m.;
- rzędna progę przelewu powierzchniowego: 198,50 m n.p.m.;
- szerokość (światło) przelewu powierzchniowego (stokowego): 20 m;
- światło rurociągu upustowego: upust o kształcie kołowym i średnicy 1,0 m;
- rzędna wlotu do upustu dennego: 190,22 m n.p.m.;
- rzędna wylotu z upustu dennego: 189,83 m n.p.m.;
- długość przewodu upustu dennego: ok. 82,5 m;
- przepływ miarodajny dla budowli III klasy: $Q_m = Q_{0,5\%} = 24,72 \text{ m}^3/\text{s}$;
- przepływ kontrolny dla budowli III klasy: $Q_k = Q_{0,2\%} = 28,93 \text{ m}^3/\text{s}$.

2. Suchy zbiornik:

- pojemność zbiornika: ok. 722 tys. m³;
- powierzchnia czaszy zbiornika (zalewu): ok. 30,47 ha.

Zapora ziemna będzie ukształtowana w taki sposób, że nachylenie skarpy odwodnej wyniesie ok. 1 : 5, a odpowiedniej ok. 1 : 3. Projektowana szerokość korony zapory to ok. 5,0 m. Na skarpie odwodnej wykonane będą dwie ławeczki, a na skarpie odwodnej jedna ławeczka.

Na upuście dennym od strony odpowiedniej zapory zaprojektowano szyb kontrolny z prefabrykowanych elementów żelbetowych. Wlot do upustu dennego zostanie wyposażony w kratę zabezpieczającą przewód przed zatkaniami. Na wylocie z upustu dennego znajdowała się będzie niecka wypadowa, o długości ok. 14 m i głębokości ok. 1 m. Koryto rzeki poniżej niecki wypadowej umocnione będzie na długości ok. 133 m, z czego pierwsze ok. 109 m umocnione zostanie w całym przekroju materacami siatkowo-kamiennymi, a następnie na długości ok. 24 m: prawy brzeg koszami siatkowo-kamiennymi, dno koryta rzeki narzutem kamiennym, lewy brzeg opaską z kieszki faszynowej.

Przelew w koronie przeznaczony do przepuszczenia ponadnormatywnych wód powodziowych, o prawdopodobieństwie wystąpienia mniejszym niż $Q_{1\%}$ zaprojektowano o szerokości ok. 20 m. Do odprowadzenia wód ponadnormatywnych przeznaczono bystrotok w formie kanału żelbetowego z szykanami (długości ok. 70,3 m). Wlot na przelew, korona przelewu i lej bystrotoku w dnie zostaną umocnione materacami siatkowo-kamiennymi, grubości ok. 0,5 m. Niecka wypadowa z bystrotoku będzie miała głębokość ok. 1 m i długość ok. 10 m, ograniczona gurtami żelbetowymi (konstrukcja pracująca wyłącznie w warunkach maksymalnego spiętrzenia przy pracy przelewu). Za niecką zaprojektowano bystrze z głazów układanych i klinowanych, o długości ok. 10 m, skarpach o nachyleniu 1 : 1,5, umocnione materacami siatkowo-kamiennymi (konstrukcja będzie pracowała wyłącznie w warunkach maksymalnego spiętrzenia).

Dla posadowienia zapory w km 6+060 konieczne będzie odcinkowe przełożenie koryta rzeki Skodzierska, na długości ok. 326 m (po przełożeniu długość nowego koryta wyniesie ok. 280,5 m) oraz cieków „bez nazwy”, będącego prawostronnym dopływem Skodzierskiej, na długości ok. 112 m (po przełożeniu długość nowego koryta wyniesie ok. 44 m). Istniejące (stare) koryta cieków, poza obrysem projektowanego korpusu zapory, zostaną zasypane gruntem miejscowym oraz gruntem z dowozu na budowę zapory, odpowiednio zagęszczonym, do rzędnych ok. 192,5 m n.p.m. powyżej zapory i ok. 192,0 m n.p.m. poniżej zapory. Nowe

odcinki koryta, tj. koryto naprowadzające rzeki Skodzierska i cieku „bez nazwy” oraz koryto odpływowe z upustu dennego zostaną umocnione.

Przełożone koryto rzeki Skodzierska swoimi parametrami, tj. szerokością dna i głębokością, będzie kontynuacją koryta istniejącego ze zmiennym kształtem, tak aby stanowiło kierownicę napływu do upustu dennego.

Poniżej wylotu z upustu dennego wymiary niecki wypadowej zostaną dostosowane do przepływu i parametrów upustu dennego, a przekładane koryto poniżej wypadu będzie dostosowane do parametrów naturalnego koryta poniżej.

Dodatkowo w ramach robót planowane jest uszczelnienie korpusu zapory w formie rdzenia ze ścianki szczelnej bentonitowo-cementowej, o grubości min. 60 cm i wysokości od 5 do ok. 12,2 m. Uszczelnienie to zakotwiczone będzie w warstwie nieprzepuszczalnej, na głębokości ok. 1,5 m.

W czaszy zbiornika nie przewiduje się robót ziemnych, co za tym idzie nie przewiduje się przemieszczania mas ziemnych. Roboty ziemne wykonywane będą w obrębie zapory oraz jej bezpośrednim sąsiedztwie, gdzie wykonana zostanie wymiana gruntu pod korpusem zapory oraz dwie niewielkie niwelacje terenu o powierzchni ok. 390 m² i ok. 2260 m². Wykonanie niwelacji jest konieczne, aby na wezbranych wodach powodziowych nie powstawały zawirowania wody tuż przed zaporą. Grunt wydobyty do wymiany, po uszlachetnieniu, tj. wymieszaniu z gruntem dowiezionym z kopalni, częściowo zostanie wbudowany ponownie w podłoże pod korpus zapory, a grunty organiczne, nienadające się do wbudowania w korpus, zostaną czasowo zdeponowane i wbudowane w wierzchnią część korpusu – użyte zostaną do humusowania skarp. W czaszy zbiornika nie są projektowane żadne prace makro niwelacyjne. Czasza zbiornika pozostaje w stanie naturalnym. Jedynie lokalnie u podnóża zapory przewiduje się wykonywanie niwelacji terenu.

Uregulowanie koryta rzeki Skodzierska projektuje się na długości ok. 133 m poniżej końca wypadu upustu dennego. Tak krótki odcinek regulacji koryta nie będzie miał żadnego wpływu na dynamikę, zmianę prędkości i przepływy w korycie rzeki Skodzierska.

Całość powierzchni zajętej pod realizację przedsięwzięcia wynosi ok. 32,59 ha w tym:

- powierzchnia korpusu zapory z przebudową koryta i przelewem: ok. 1,82 ha;
- powierzchnia placów manewrowych w obrębie zapory: 0,09 ha;
- powierzchnia zalewu: ok. 30,47 ha;
- powierzchnia dojazdowego ciągu komunikacyjnego: 0,21 ha.

Ponadto, może zająć konieczność przebudowy istniejącej sieci infrastruktury technicznej, kolidującej z przedmiotowym przedsięwzięciem. Przy czym na obecnym etapie prac projektowych nie przewiduje się przebudowy istniejących sieci. Założone zostaną natomiast rury osłonowe dwudzielne na istniejący wodociąg i gazociąg przy drodze gminnej relacji Góra Motyczna – Nagoszyn, nad którymi przebiegać będzie zjazd z drogi i ciąg eksploatacyjny do zapory.

Zgodnie z treścią uzupełnionego Raportu ooś, celem zabezpieczenia przepływu wód rzeki Skodzierska bez ograniczeń, prace budowlane związane z budową korpusu zapory będą przebiegać w następujących etapach:

- wycinka i karczowanie drzew i krzewów;
- zdjęcie humusu w pasie budowy zapory i obiektów towarzyszących;
- wygrodenie części roboczej pod wymianę gruntu w podłożu i budowa kanału obiegowego, tak aby zachować ciągłość przepływu rzeki Skodzierska;
- wymiana gruntu pod częścią zapory z upustem dennym z wykonaniem spągowej części przesłony hydroizolacyjnej w obrębie przewodu upustu dennego;
- budowa upustu dennego z przyczółkami wlotowym i wylotowym oraz niecki wypadowej wraz z przygotowaniem przebudowywanego koryta;
- przełożenie koryta rzeki Skodzierska do nowego (docelowo przebudowanego) koryta – przepływ przez upust denny;
- likwidacja kanału obiegowego;
- wymiana gruntu pod pozostałą częścią zapory z zasypaniem starego koryta rzeki Skodzierska;

- budowa korpusu zapory warstwami z zagęszczeniem wraz z uzupełnieniem przestony w obrębie upustu dennego;
- wykonanie z korony zapory pionowej przestony hydroizolacyjnej wraz z zakotwiczeniem;
- ukształtowanie skarp zgodnie z projektowanym nachyleniem z rozłożeniem siatki stalowej ocynkowanej jako zabezpieczenia przeciw bobrom w dolnej partii skarpy odwodnej i odpowietrznej;
- montaż komórkowego systemu ograniczającego wypełnionego gruntem urodzajnym na skarpie odwodnej i humusowanie skarpy odpowietrznej;
- wykonanie ciągów technologicznych i placów manewrowych w obrębie korpusu zapory;
- przebudowa zjazdu z drogi gminnej i budowa zewnętrznego ciągu eksploatacyjnego;
- humusowanie i obsiew mieszkankami traw pozostałych powierzchni nieutwardzonych.

Zbiornik będzie napełniał się w czasie występowania opadów nawałnych, celem zminimalizowania poziomów wód w cieku poniżej. Czas napełniania zbiornika przewiduje się na ok. 9 godzin. Nie przewiduje się magazynowania wody w zbiorniku – zbiornik będzie się samoczynnie opróżniał po zakończeniu opadów nawałnych, kiedy dopływ do zbiornika będzie mniejszy od wydatku upustu dennego. Czas spustu wody wynosił będzie ok. 49 godzin, przy pełnym napełnieniu zbiornika. Prędkość obniżania zwierciadła wody wyniesie ok. 0,05 mm/s (0,18 m/h).

Podczas eksploatacji zbiornika i zapory czołowej przewiduje się:

- utrzymanie powierzchni zbiornika i jego otoczenia, w tym powierzchni dróg i terenów trawiastych;
- usuwanie nanosów z upustu i jego otoczenia;
- likwidowanie zatorów powstałych przez zanieczyszczenia i inne elementy naniesione przez wody w czasie wysokich stanów;
- koszenie traw i usuwanie samosiewów na skarpach w obrębie wykonanych obiektów i umocnień;
- uzupełnianie ubytków w umocnieniach i konstrukcjach w ramach remontów i innych robót utrzymaniowych;
- utrzymanie dojazdu do zapory (ciągu eksploatacyjnego).

Dojazd do zapory i placów manewrowych w rejonie zapory zapewniony zostanie ciągami eksploatacyjnymi z drogi gminnej relacji Motyczna Góra – Nagoszyn, o nawierzchni tłuczniowej.

W trakcie budowy w niezbędnym zakresie zostaną urządzone bazy, miejsca postojowe, zaplecza oraz drogi technologiczne dla dowozu materiałów i ruchu sprzętu. Drogi te zapewnią ciągłość ruchu wzdłuż terenu budowy. Zaplecze budowy nie będzie lokalizowane w sąsiedztwie cieku, aby ograniczyć możliwość przedostania się zanieczyszczeń do gruntu i wód oraz ze względu na zagrożenie powodziowe. Przewiduje się, że zaplecze zostanie zlokalizowane na gruntach wsi Nagoszyn, przyległych do planowanej zapory, w odległości min. 50 m od koryta rzeki Skodzierska. W związku z realizacją zadania, nie przewiduje się magazynowania mas ziemnych na placu budowy – będą one wbudowywane na bieżąco w korpus zapory. Również inne materiały wykorzystywane do budowy będą dowożone sukcesywnie z bazy wykonawcy robót lub wytwórni bezpośrednio w miejsce wbudowania.

Na placu budowy będzie znajdować się biuro budowy, podręczny magazyn na narzędzia i materiały pomocnicze oraz kilka miejsc postojowych dla sprzętu i środków transportu. Potrzeby sanitarne ekip budowlanych zabezpieczone będą w przenośnych sanitariatach, zlokalizowanych na terenie zaplecza budowy, systematycznie opróżnianych przez zewnętrzne podmioty. Woda na potrzeby realizacji przedsięwzięcia dostarczona będzie beczkowozami lub pobierana będzie z lokalnej sieci wodociągowej.

Podczas fazy realizacji przedsięwzięcia, w celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego, na placu budowy stosowany będzie tylko sprawny technicznie i właściwie eksploatowany sprzęt i środki transportu, którego miejsca postoju, tankowania i ewentualnej konserwacji będą utwardzone, np. wyłożone płytami betonowymi, co ograniczy możliwość wycieków płynów eksploatacyjnych (np. substancji ropopochodnych) do gruntu.

Minimalizowało się będzie ilości sprzętu stacjonującego na budowie w długotrwały sposób. Podczas tankowania stosowanego sprzętu wykorzystywane będą szczelne misy podkładane pod wlew paliwa. Na terenie realizacji przedsięwzięcia zabezpieczony będzie zapas środków do neutralizacji ewentualnych rozlewów lub wycieków substancji szkodliwych, np. substancji ropopochodnych (np. sypkie sorbenty hydrofobowe, hydrofobowe maty sorpcyjne w arkuszach lub rolnach, poduszki i rękawy sorpcyjne, biopreparaty). Podczas realizacji przedsięwzięcia stosowane będą materiały budowlane posiadające wszelkie niezbędne atesty potwierdzające jakość produktu oraz technologie nieszkodliwe dla środowiska gruntowo-wodnego.

Podczas realizacji zbiornika Skodzierska nie przewiduje się konieczności wykonywania stałych odwodnień wykopów budowlanych, a tym samym wytworzenia leja depresyjnego. W przypadku jednak konieczności odwadniania wykopów, woda będzie odpompowywana do odbiorników (rzeki Skodzierska i ciek „bez nazwy”), po ewentualnym oczyszczeniu ich z zawiesiny ogólnej na tymczasowych osadnikach. Wody powierzchniowe stokowe, które mogą napływać w trakcie trwania opadów, spływać będą w dotychczasowym układzie morfologicznym terenu do koryta rzeki Skodzierska. Nie przewiduje się zaburzenia naturalnego spływu wód z obszaru zlewni.

Teren realizacji przedsięwzięcia znajduje się na granicy wydzielonego w widłach Wisły i Sanu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (dalej „GZWP”) nr 425 „Zbiornika Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”. Całkowita powierzchnia tego GZWP wynosi ok. 2250 km², natomiast jego zasoby dyspozycyjne wynoszą ok. 591,7 tys. m³/d. Granica GZWP opiera się najbliżej przedsięwzięcia na rzece Wisłocy i przebiega w odległości ok. 3 km od planowanej lokalizacji zapory.

Dla rzeki Skodzierska nie ustalono map ryzyka powodziowego, ani map zagrożenia powodziowego oraz nie sporządzono studium ochrony przeciwpowodziowej przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie na obszarze przedsięwzięcia. Niemniej na wypadek wystąpienia zjawiska powodzi, prace budowlane prowadzone będą poza okresem zagrożenia powodziowego, ustanowiony zostanie system ostrzegania przed powodzią a w sytuacji zagrożenia powodziowego przeprowadzona zostanie ewakuacja sprzętu i urządzeń, które mogłyby stanowić potencjalne źródło zanieczyszczenia wód.

Przedsięwzięcie pn. „Budowa suchego zbiornika na rzece Skodzierska w km 6+060”, będzie realizowane zgodnie z przepisami ww. ustawy o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych.

Zgodnie z wymaganiami Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000 r., str. 1, – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275, ze zm.), zwanej dalej „RDW”, Inwestor zarówno w trakcie realizacji, jak i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia powinien mieć na względzie osiągnięcie celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r., poz. 2233, ze zm.).

Rzeka Skodzierska jest lewobrzeżnym dopływem Wisłoki. Skodzierska jest także zwana „Rzeką” oraz „Rzeką Bobrowską” („Potokiem Bobrowskim”). Długość cieków wynosi ok. 11,46 km, a powierzchnia zlewni ok. 28,59 km². W dolnym biegu Skodzierska jest uregulowana. W stanie naturalnym pozostaje odcinek rzeki od km 4+024 do km 6+230. W zlewni występują przede wszystkim użytki rolne, w tym zmeliorowane trwałe użytki zielone oraz zabudowa wiejska. Rzeka Skodzierska uchodzi do Wisłoki, prawobrzeżnego dopływu Wisły.

Planowana inwestycja będzie realizowana na obszarze dorzecza Wisły, dla którego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. przyjęto „Plan Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911, ze zm.), zwany dalej „aPGW”.

Zgodnie z aPGW, którego okres obowiązywania został wydłużony do dnia 22 grudnia 2022 r., w myśl art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji

kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2021 r., poz. 2368), ww. działania będą realizowane w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) „Skodzierska” – kod: PLRW200017218789, typ: potok nizinny piaszczysty (17). Wskazana JCWP jest silnie zmienioną częścią wód (przekroczenie wskaźników: m3 i m4). W aPGW jej stan jest oceniony jako dobry (w tym potencjał ekologiczny – co najmniej dobry, a stan chemiczny – dobry). Zgodnie z art. 57 tej ustawy, celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Jest ona wskazana jako niezagrażona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Przedmiotowa JCWP nie została wyznaczona jako część wód przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz nie stanowi obszaru przeznaczonego do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r., poz. 916, ze zm.) dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie.

Zgodnie z aPGW, działania w ramach przedmiotowego projektu realizowane będą w obrębie Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd nr 134 (kod: PLGW2000134), W aPGW jej stan jest oceniony jako dobry (w tym stan ilościowy – dobry, stan chemiczny – dobry). Jest ona wskazana jako niezagrażona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. W świetle zapisów art. 59 ustawy Prawo wodne, celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest: zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Ww. JCWPd została zaliczona do obszarów chronionych, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.

W ramach analiz wpływu przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, Inwestor przedstawił i przeanalizował historyczne oraz dostępne informacje dotyczące danych monitoringowych w zakresie oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz jednolitych części wód podziemnych.

Inwestycja nie została uwzględniona w Masterplanie dla obszaru dorzecza Wisły. Ww. inwestycja przeciwpowodziowa została umieszczona w „Planie zarządzania ryzykiem powodziowym”, zatwierdzonym ww. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie przyjęcia Planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Wisły – Zlewnia Wisłoki – Budowa suchego zbiornika na rzece Skodzierska w km 5+900 – ID 78769 poz. 5.43. Zgodnie jednak z przyjętą analizą, zmianie uległa lokalizacja przedsięwzięcia, co wskazano w ramach analizy wariantów realizacji korpusu zapory. Zgodnie z wyjaśnieniami Inwestora, po sporządzeniu map do celów projektowych i naniesieniu na nie przekroju zapory okazało się, że nie jest to wybór optymalny. W km 5+900 dolina rzeki rozszerza się, co powoduje wydłużenie się korpusu zapory. W km 5+900 długość zapory wynosiłaby ok. 312,70 m, szerokość w postawie ok. 76,0 m, a wysokość ok. 10,50 m. Dla optymalizacji parametrów zapory przesunięto jej oś do km 6+060 rzeki. W tym kilometrze dolina cieku zwęża się w stosunku do km 5+900, co daje oszczędności w nakładach finansowych i zmniejsza obszar zajęty przez budowlę.

Przedsięwzięcie związane jest z następującymi oddziaływaniami na stan jednolitych części wód na etapie realizacji, a następnie eksploatacji budowli przeciwpowodziowej:

- prowadzeniem robót ziemnych w korycie cieku, związanych ze wzrostem stężenia zawiesiny w wodach w miejscu i otoczeniu miejsca prowadzenia robót;
- okresowym zaburzeniem siedlisk w wyniku prowadzonych prac ziemnych, likwidacją nadbrzeżnej i wodnej roślinności w miejscu posadowienia korpusu zapory;
- odcinkowym ubezpieczeniem brzegów i dna cieku, zmianami przekroju poprzecznego rzeki z naturalnego koryta na upust denny w formie rurociągu;
- przekształceniem odcinka rzeki i doliny rzecznej w czasowy ekosystem wód stojących;

- zmianą ukształtowania koryta oraz zmianą jego przebiegu w miejscu prowadzonych robót ziemnych skutkującą zmianą niektórych parametrów wód płynących poniżej zbiornika oraz erozja wgłębną rzeki poniżej zbiornika;
- zmianą przekroju poprzecznego ciek i zmianą kształtu koryta w miejscu posadowienia korpusu zapory;
- powstaniem suchego zbiornika wodnego – przekształcenie zlewni ciek;
- zmianą koryta istniejącego ciek – na odcinku lokalizacji zapory, projektowanych zmian przebiegu naturalnego koryta ciek oraz umocnień w rejonie suchego zbiornika;
- utworzeniem okresowego piętrzenia poprzez wykonanie projektowanej zapory – zmiana reżimu wodnego powyżej i poniżej zapory, w okresie powodziowym;
- krótkotrwałą zmianą reżimu hydrologicznego poniżej zbiornika w czasie trwania spustu wód ze zbiornika.

W wyniku wykonania suchego zbiornika wraz z zaporą i dodatkowymi elementami technicznymi zmniejszy się zagrożenie powodziowe okolicznych terenów.

Faza budowy może jednak wpłynąć na kilka komponentów środowiska. Będą to oddziaływania krótkotrwałe, występujące lokalnie, które zakończą się po wykonaniu robót, które nie wpłyną w sposób znaczący na całkowity stan jednolitej części wód powierzchniowych. Wyjątkiem jest odcinek ciek pod korpusem zapory, gdzie elementy biologiczne i hydromorfologiczne ulegną całkowitej zmianie.

Oddziaływania na elementy biologiczne będą zauważone w fazie budowy i w krótkim czasie po jej zakończeniu, a zespoły organizmów odtworzą się w krótkim czasie. Projektowane dodatkowe elementy techniczne nie wpłyną na ciągłość przepływu wody w rzece. Zachowana zostanie możliwość migracji dla organizmów wodnych. Prace ziemne nie będą stanowiły zagrożenia dla możliwości osiągnięcia celów środowiskowych. W trakcie realizacji zadania nastąpi czasowe i lokalne pogorszenie warunków fizykochemicznych wód, zmętnienie wód ustąpi jednak po zakończeniu prac.

Sposób prowadzenia robót w korycie ciek nie będzie powodował istotnych zmian reżimu hydrologicznego, zmieni się jedynie przekrój poprzeczny rzeki w miejscu powstania zapory, z naturalnego koryta ciek na upust denny w formie rurociągu. Obiekty inżynierskie, czy umocnienia nie będą powodować oddziaływania barierowego. Zachowana zostanie możliwość migracji dla organizmów wodnych.

Planowane prace w małym zakresie dotyczą ciek głównego w zlewni JCWP (całkowita długość objęta pracami wynosi ok. 400 m). Działania wpływające na elementy hydromorfologiczne ciek będą ograniczone do strefy w rejonie projektowanych elementów konstrukcyjnych, na długości ok. 400 m, tj. rzędu 3 % całkowitej długości ciek, który już w stanie istniejącym jest uregulowany. Roboty ingerujące w koryto ciek będą krótkotrwałe, bowiem nowe koryta będą kształtowane poza korytami istniejącymi. Oddziaływania na elementy biologiczne, w szczególności ichtiofaunę, będą chwilowe i przemijające. Nie przewiduje się powstawania długotrwałego lub znacznego zmętnienia wód. Ponadto, z uwagi na okresowo suche koryto w rejonie robót nie stwierdzono występowania ichtiofauny w korycie rzeki. Przewiduje się niewielkie, chwilowe oraz odcinkowe oddziaływanie planowanych robót na makrozoobentos. Naruszenie koryta w obrębie siedlisk makrozoobentosu może wystąpić, na krótkim odcinku planowanego wykonania umocnień. Ze względu na okresowo suche koryto ciek, na etapie projektowania robot stwierdzono brak prawidłowo wykształconych siedlisk makrozoobentosu. W przypadku makrofitów oddziaływania będą małe. Niewielkie oddziaływania na ciek związane będą z wycinką roślinności. W fazie realizacji przedsięwzięcia będzie wykonana wycinka roślin ze strefy brzegowej w rejonie wykonywanych prac. W obecnym stanie ciek nie występują typowe struktury makrofitów. Ponadto, stwierdzono tu także rośliny inwazyjne. W przypadku analizy wpływu przedsięwzięcia na fitoplankton nie stwierdzono istotnych oddziaływań na etapie jego realizacji. Nie przewiduje się powstawania istotnego zmętnienia wód lub znacznych zmian warunków siedliskowych fitoplanktonu. Natomiast chwilowe oddziaływania mogą wystąpić na fitobentos, z uwagi na naruszenie koryta w obrębie siedlisk makrozoobentosu. Mogą w tym przypadku wystąpić oddziaływania, na krótkim odcinku planowanego wykonania umocnień.

W przypadku analizy oddziaływań na elementy fizykochemiczne, w szczególności na wskaźniki charakteryzujące stan fizyczny cieku (zawiesina ogólna, temperatura), przewiduje się brak istotnych oddziaływań, w szczególności na ciek główny JCWP, jakim jest rzeka Skodzierska. Nie przewiduje się istotnych zmian tych wskaźników, w szczególności powstawania znacznego lub trwałego pogorszenia wskaźnika zawiesiny. Ewentualne zmętnienie wód wywołane prowadzonymi pracami będzie krótkotrwałe i nie spowoduje trwałego zamulenia wód – będzie dotyczyło wyłącznie okresu robót związanych z przełożeniem cieków do nowych koryt. Ponadto, z uwagi na okresowo suche koryto w rejonie robót prawdopodobne jest, że tego typu oddziaływania nie wystąpią. Nie przewiduje się niekorzystnych zmian poziomu wskaźników tlenowych i zawartości związków organicznych. Przedsięwzięcie nie powoduje wprowadzania biogenów do wód (ścieki bytowe powstające podczas fazy budowy będą wywożone do oczyszczalni ścieków). Nie przewiduje się powstania zanieczyszczenia wód, w szczególności wzrostu stężeń w wodach powyżej wartości dopuszczalnych. Oddziaływania fazy realizacji będą krótkotrwałe i ustają wraz z zakończeniem robót.

W fazie eksploatacji nie przewiduje się istotnych oddziaływań na stan wód powierzchniowych. Przedsięwzięcie nie zmieni przepływu w ciekach w stosunku do stanów niskich i średnich. W stanach wysokich, oddziaływania generowane przez przedmiotowe przedsięwzięcie oddziaływania dotyczyły będą wyłącznie przepływów katastrofalnych.

Realizacja zadania nie będzie dotyczyć istotnych zmian warunków przepływu w rzece Skodzierska, a jedynie redukcję fali powodziowej, a następnie wydłużenie spływu wód po wysokich opadach ze względu na spust wody ze zbiornika. Przedsięwzięcie nie będzie generowało powstania nowych, istotnych barier na etapie eksploatacji. Zachowana zostanie drożność dla organizmów wodnych. Zmiany warunków hydromorfologicznych w trakcie eksploatacji zbiornika dotyczyć będą krótkiego odcinka cieku (ok. 400 m) cieku głównego. Będzie to zmiana liniowa, o ograniczonym zakresie (ok. 3 % długości cieku).

Nie przewiduje się powstawania oddziaływań na ichtiofaunę. Brak trwałych oddziaływań na elementy fizykochemiczne i morfologiczne nie spowoduje powstania istotnych zmian warunków siedliskowych ichtiofauny, tym bardziej, że ciek jest okresowo suchy i nie stwierdzono w nim występowania ryb.

W fazie eksploatacji nie będą naruszane siedliska makrozoobentosu. Oddziaływanie trwale związane z przekształceniem siedlisk obejmie jedynie koryto rzeki pod zaporą, brak istotnych oddziaływań na elementy fizykochemiczne i morfologiczne nie spowoduje jednak powstania istotnych zmian warunków siedliskowych makrozoobentosu, ewentualne oddziaływania będą mało istotne.

W fazie eksploatacji przedsięwzięcia będzie prowadzone utrzymywanie wykonanych umocnień, związane z możliwą wycinką roślinności w strefie brzegowej cieku głównego, ze względu jednak na niewielki zakres tych ingerencji, oddziaływania z nim związane będą mało istotne dla stanu makrofitów i klasy tego wskaźnika biologicznego. Również biorąc pod uwagę obecny stan cieku (w tym występowanie roślin inwazyjnych) oddziaływanie to należy ocenić jako nieistotne.

W fazie eksploatacji nie będą naruszane siedliska fitobentosu, przekształcenie siedlisk obejmuje odcinek pod zaporą, przy czym już w chwili obecnej nie są obserwowane w rejonie projektowanych obiektów dobrze wykształcone siedliska tych organizmów. Brak istotnych oddziaływań na elementy fizykochemiczne i morfologiczne nie spowoduje powstania istotnych zmian warunków siedliskowych fitobentosu.

W przypadku elementów fizykochemicznych projektowany suchy zbiornik nie wpłynie znacząco na stan wód. Okresowe napełnianie, a następnie spływ wody nie będą źródłem istotnych negatywnych zmian, w szczególności istotnego nagrzewania się wody. Nie przewiduje się znaczących zmian poziomu tlenu, czy innych wskaźników tlenowych i organicznych. Spust wody ze zbiornika będzie powodował turbulencje, a tym samym wzrost poziomu natlenienia.

W związku z realizacją przedsięwzięcia, nie przewiduje się zmian wskaźników dotyczących zawartości substancji biogenych i innych substancji chemicznych w wodach powierzchniowych (w tym siarczany, chlorki, wapń, magnez, azot amonowy, azot Kjeldahla,

azot azotanowy, azot ogólny, fosforany, fosfor ogólny). Przedsięwzięcie nie będzie powodowało emisji substancji powodujących zmiany tych wskaźników.

Z uwagi na stosunkowo małą pojemność i niewielką głębokość zbiornika, a przede wszystkim krótki czas przetrzymania wody w zbiorniku, przy ich równoczesnym pełnym wymieszaniu, nie będzie następowało nagrzewanie się jego wód lub intensywny rozwój organizmów wodnych. Wody w zbiorniku suchym nie będą magazynowane przez długi czas – czas spustu ze zbiornika będzie maksymalnie ograniczany. Oddziaływanie obejmuje zatem w skali roku jedynie kilka dni. Wody wprowadzane corocznie do zbiornika w okresie wysokich stanów wód, będą z reguły ubogie w składniki biotyczne. Pomimo małej głębokości zbiornika i występowania w całym jego przekroju strefy eufotycznej, sprzyjającej rozwojowi organizmów roślinnych, nie powinny wystąpić masowe zakwity, skutkujące mierzalną zmianą elementów fizykochemicznych (głównie zawiesin).

W zbiorniku następowało będzie osadzanie się zawiesin i ciał pływających, niesionych z wodami w czasie wysokich stanów. Ze względu na mieszanie się wód w zbiorniku wywołane przepływami wód powodziowych przewiduje się, że zmiany poziomu zawiesin w wodach poniżej zapory będą mieściły się w granicach zmienności występującej w stanie naturalnym. Ponadto, ewentualne zmiany będą krótkotrwałe (ograniczone do okresu występowania powodzi i spustu wód ze zbiornika). Przewiduje się systematyczne usuwanie nanosów i utrzymanie czaszy zbiornika. Oddziaływanie inwestycji nie spowoduje powstania efektu barierowego, gdyż upust denny zapewni warunki migracji organizmów wodnych.

Biorąc pod uwagę charakter zaplanowanych prac i skalę oddziaływania przedsięwzięcia, stwierdza się że nie będzie ono powodować znaczącego negatywnego wpływu na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych wyznaczonych dla Jednolitej Części Wód Powierzchniowych „Skodzierska”, o kodzie PLRW200017218789.

Ze względu na fakt, że przedsięwzięcie nie będzie wpływać na obszary chronione nie poddano analizie kwestii zaostżenia celów środowiskowych jednolitych części wód powierzchniowych względem obszarów, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c w Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

W związku z planowanymi pracami nie zachodzi ryzyko zmian poziomu wód gruntowych w dolinie rzeki. Na odcinku powyżej zapory zmiany nie będą miały miejsca, gdyż w obrębie czaszy zbiornika nie będą prowadzone żadne roboty, które mogłyby wpłynąć na ilość lub jakość wody podziemnej. Poniżej zapory i elementów sekcji wylotowej upustu dennego również nie przewiduje się zmian poziomu zwierciadła wody podziemnej, ponieważ wody płynące nadal wypełniać będą utwory piaszczyste dna doliny, w których zwierciadło wody jest zależne od poziomu wód płynących. Sytuacja związana ze zmianą poziomu zwierciadła wody podziemnej wystąpi jedynie na odcinku ok. 100 m pod korpusem zapory, gdzie grunty słabonośne, nawodnione zostaną wymienione na grunty nośne zagęszczone oraz dodatkowo dociążone gruntami wbudowanymi w korpus zapory i uszczelnione pionową przesłoną hydroizolacyjną. Ze względu na krótki odcinek cieku oraz charakter zlewni i lokalizację zapory inwestycja przeciwpowodziowa nie będzie mieć jednak istotnego wpływu na stan ilościowy i chemiczny wód podziemnych oraz JCWPd. Planowane prace nie wiążą się z poborem wód podziemnych oraz nie będą źródłem emisji ścieków technologicznych i komunalnych do ziemi i do wód podziemnych.

Odnośnie oddziaływań skumulowanych, jakie przedmiotowe przedsięwzięcie może generować wraz z innymi zamierzeniami o podobnym charakterze na JCW, brano pod uwagę inwestycje związane z budową 3 zbiorników suchych na bezpośrednich dopływach Wisłoki, tj. na Jasiołce, Iwielce i Skodzierskiej (zbiornik będący przedmiotem przedmiotowego postępowania), o łącznej pojemności wynoszącej ok. 14,8 mln m³. Zgodnie z przedstawioną w Raplocie oos analizą, ww. inwestycje przeciwpowodziowe, z uwagi na odległość projektowanych zbiorników względem siebie nie będą generować kumulacji oddziaływań. Zbiornik położony na potoku Iwielka w km 4+500 tej rzeki, o pojemności projektowanej ok. 3 mln m³ zlokalizowany jest w odległości ok. 80 km od rzeki Skodzierska. W przypadku zbiornika Jasiołka w km 47+765 rzeki, o pojemności ok. 12 mln m³,

zlokalizowany jest on w odległości ok. 105 km od ujścia rzeki Skodzierska, w związku z czym nie będzie powodować dodatkowych oddziaływań.

W przedłożonej dokumentacji, Inwestor dokonał też analizy realizacji przedsięwzięcia względem występujących na przedmiotowym terenie urządzeń wodnych, jak i inwestycji związanych z wykonaniem sieci melioracyjnych w latach 1959 – 79 oraz „Planie utrzymania wód”, zwanym dalej „PUW”.

Na podstawie analiz stwierdzono, że celem planowanych prac utrzymaniowych jest zapewnienie swobodnego spływu wód i lodów, utrzymanie w należytym stanie technicznym koryta cieką oraz zabezpieczenie zurbanizowanych terenów przyległych. Planowane prace związane z przedsięwzięciem obejmą ok. 400 m starego koryta rzeki Skodzierska, nie przewiduje się zatem, aby planowane przedsięwzięcie spowodowało wystąpienie istotnego oddziaływania skumulowanego, w szczególności oddziaływań istotnie negatywnych z przewidzianymi w PUW działaniami utrzymaniowymi.

Teren realizacji przedsięwzięcia jest łagodnie pofałdowany, jedynie z najbliższym otoczeniu cieką Skodzierska deniwelacje są większe i tworzą się wyraźne obniżenia terenowe. Rzędne terenu wynoszą od ok. 190 m n.p.m. do ok. 205 m n.p.m.

Rzeka Skodzierska wraz z dopływami w rejonie przedsięwzięcia płynie wciętą, wąską doliną, która rozszerza się i wypłaszcza w dolnym biegu. Rzędna cieką to ok. 190 m n.p.m. Wzdłuż całego biegu rzeki znajdują się tereny rolnicze, lokalnie zabudowa zagrodowa. Charakterystyczną cechą przedmiotowego terenu są zagłębienia bezodpływowe, które występują m.in. w zlewni rzeki Skodzierska w obrębie wsi Zasów, Mokre i Nagoszyn.

Na potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, przeprowadzono w 2021 r. rozpoznanie przyrodnicze obejmujące teren realizacji przedsięwzięcia oraz jego otoczenie. W przedłożonym Raporcie oś (wersja ujednolicona) przedstawiono stosowny opis metodyki prowadzonych badań terenowych wraz z ich uzasadnieniem.

Jak wynika z przedstawionych wyników inwentaryzacji florystycznej, przeprowadzonej w okresie od kwietnia do sierpnia 2021 r., podczas prowadzonych badań odnotowano ok. 282 gatunków roślin naczyniowych, w tym 204 powyżej oraz 252 poniżej planowanej zapory. Wynik taki świadczy o wyższym bogactwie gatunkowym terenów znajdujących się poniżej planowanej zapory. Wśród przedstawicieli flory stwierdzono występowanie 50 gatunków obcego pochodzenia (co stanowi blisko 20% całej flory), wśród których 15 ma status gatunków inwazyjnych, w tym m.in.: nawłoc późna (*Solidago gigantea*), rdestowiec ostrokończysty (*Reynoutria japonica*) oraz kolczurka klapowana (*Echinocystis lobata*), które na przedmiotowym terenie występują obficie, często tworząc monotypowe płyty zbiorowisk, roślinnych zdominowanych przez jeden lub kilka gatunków wykazujących silną ekspansję.

W wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji, na przedmiotowym terenie stwierdzono występowanie cebulicy dwulistnej (*Scilla bifolia*), podlegającej ochronie częściowej, w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), która rośnie łąkowo poniżej planowanej zapory, w obrębie fragmentarycznie wykształconego lasu łąkowego oraz róży francuskiej (*Rosa gallica*), podlegającej ochronie ścisłej, w myśl tego rozporządzenia, której stanowiska znajdowały się blisko ujścia rzeki Skodzierskiej do Wisłoki.

Zlewnia Skodzierskiej zdominowana jest przez uprawy rolnicze. Są to z reguły stosunkowo niewielkie, wąskie płyty pól tworzące mozaikę w krajobrazie rolniczym. Największy udział mają tu uprawy zbóż i rzepaku. Działki przylegające bezpośrednio do rzeki zostały zalesione olszą czarną (*Alnus glutinosa*) lub brzozą brodawkowatą (*Betula pendula*). Obserwuje się tu również zarzucanie działalności gospodarczej, co prowadzi do uruchomienia sukcesji wtórnej i rozwoju spontanicznej roślinności w kierunku zbiorowisk ziołoroślowych i zarośli.

W czasie planowanego zbiornika, zadrzewienia i zarośla nadrzeczne, które jedynie nawiązują do lasów łąkowych, ale z uwagi na ich kadłubowy charakter i uproszczoną strukturę nie można zaklasyfikować do siedlisk łąkowych, występują w postaci niewielkich płatów lub wąskich szpalerów w sąsiedztwie cieką Skodzierska. Na ogół tworzą je

zgrupowania składające się głównie z olszy czarnej, której towarzyszy roślinność krzewiasta (m.in. czeremcha zwyczajna (*Padus avium*), bez czarna (*Sambucus nigra*)). Runo tych płatów jest często zdominowane przez kilka gatunków ekspansywnych (np. pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*)) lub inwazyjnych (np. nawłóć późna (*Solidago gigantea*)). Najlepiej zachowane płaty, nawiązujące swoim składem gatunkowym do nadrzecznych lasów łągowych, zlokalizowane są powyżej planowanej zapory (do 200 m nad zaporą). Ich drzewostan buduje olsza czarna z domieszką brzozy brodawkowatej, czeremchy zwyczajnej, dębu szypułkowego (*Quercus robur*) oraz robinii akacjowej (*Robinia pseudoacacia*). Podszyt składa się przede wszystkim z czeremchy zwyczajnej i bzu czarnego, ale miejscami znaczny udział ma leszczyna pospolita (*Corylus avellana*). W runie pojawiają się gatunki typowo leśne jak: kokorycz pełna (*Corydalis solida*), zawilec gajowy (*Anemone nemorosa*), kopytnik pospolity (*Asarum europaeum*), kokoryczka wielokwiatowa (*Polygonatum multiflorum*), gwiazdnica wielokwiatowa (*Stellaria holostea*).

Ponadto, na przedmiotowym terenie występują spontaniczne zarośla na terenach porolnych, które są efektem zarzucania dotychczasowej działalności i które mają niejednorodny charakter.

Spośród zbiorowisk łąkowych największą powierzchnię w obrębie zlewni rzeki Skodzińska i terenu realizacji przedsięwzięcia zajmują obecnie łąki świeże nieużytkowane. Brak koszenia spowodował uruchomienie sukcesji wtórnej. Łąki porzucone stosunkowo niedawno charakteryzują się dominacją kępowych traw, takich jak kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata*) i rajgras wyniosły (*Arrhenatherum elatius*). W płatach dłużej nieużytkowanych pojawiają się gatunki obcego pochodzenia, które przejmują rolę dominantów.

Wzdłuż potoku Skodzińska oraz rowów odwadniających występuje w postaci wąskich pasów szuwar trzcinowy. Są to niewielkie powierzchniowo płaty sąsiadujące z innymi zbiorowiskami roślinnymi takimi jak: szuwar mozgowy, szuwar jeżogłówkowy, szuwary turzycowe.

Na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji można uznać, iż teren realizacji planowanej inwestycji przeciwpowodziowej nie wyróżnia się pod względem florystycznym, czy też fitosocjologicznym od terenów sąsiednich, na których dominują zbiorowiska związane z uprawami rolnymi oraz nieużytkami. Zinwentaryzowane zbiorowiska należą do asocjacji charakterystycznych dla krajobrazu rolniczego.

W wyniku inwentaryzacji bezkręgowców, na przedmiotowym terenie stwierdzono ok. 54 taksonów, należących do charakterystycznych dla tego typu siedlisk i pospolitych w skali kraju, z czego 5 objętych jest częściową ochroną prawną tj. ślimak winniczek (*Helix pomatia*), trzmiel kamiennik (*Bombus lapidarius*), trzmiel ogrodowy (*Bombus hortorum*), trzmiel rudonogi (*Bombus ruderarius*) i trzmiel ziemny (*Bombus vestalis*). Pod względem ekologicznym są to w większości gatunki ubikwistyczne, spotykane w różnych siedliskach.

Ichtiofauna rzeki Skodzińska na odcinku poniżej planowanej zapory jest uboga, zarówno pod względem ilości gatunków, jak i też ich liczebności i biomasy organizmów w nich występujących (poza słonecznicą (*Leucaspis delineatus*), która w górnym, naturalnym odcinku rzeki występuje masowo. W miejscu lokalizacji zapory rzeka okresowo wysycha i nie prowadzi wody. Przepływ wody w korycie rzeki Skodzińska w ciągu całego roku występuje na odcinku od km 0+000, tj. od ujścia do rzeki Wisłoki do istniejącego stopnia w kilometrze ok. 0+580. Od km 0+580 do km 4+300 koryto rzeki jest elementem drenującym dla lewej terasy doliny rzeki Wisłoki (w okresach niżówek i suszy). Do tego kilometra można mówić o występowaniu wody w korycie rzeki Skodzińska przez okres całego roku. Od km 4+300 koryto rzeki Skodzińska w okresach suszy staje się korytem okresowym, z zastoiskowymi oczkami wody w przegłębieniach terenu koryta. Spowodowane jest to przebiegiem koryta, które od km 4+300 opuszcza dolinę rzeki Wisłoki i wydostaje się na wysoczyznę, na której zlokalizowane są miejscowości Mokra i Nagoszyn.

Zgodnie z informacjami zawartymi w Raporcie ooś, na przedmiotowym terenie stwierdzono występowanie 6 gatunków płazów (ropucha szara (*Bufo bufo*), żaba trawna (*Rana temporaria*), rzekotka drzewna (*Hyla arborea*), żaba moczarowa (*Rana avalis*), traszka zwyczajna (*Triturus vulgaris*) i kumak nizinny (*Bombina bombina*), ponadto

stwierdzono okazy z grup żab zielonych i brunatnych) oraz 4 gatunków gadów (jaszczurka zwinka (*Lacerta agilis*), jaszczurka żyworodna (*Lacerta vivipara*), zaskroniec zwyczajny (*Natrix natrix*) i żmija zygzakowata (*Vipera berus*). Najdogodniejszym siedliskiem dla tych grup zwierząt, jest powstały w wyniku spiętrzenia wody przez tamę bobrową niewielki akwen ze stojącą lub powoli płynącą wodą. Powstanie takiego akwenu ma znaczenie jako miejsce rozrodu płazów i żerowania dla gadów. Prawdopodobne wydaje się również zimowanie płazów w takich obszarach.

Podczas przeprowadzonych badań detektorowych nietoperzy, w 5 terminach badawczych, na przedmiotowym terenie potwierdzono obecność nietoperzy należących do 4 gatunków, tj. mroczek późny (*Eptesicus serotinus*), karlik malutki (*Pipistrellus pipistrellus*), karlik większy (*Pipistrellus nathusii*), borowiec wielki (*Nyctalus noctula*) oraz 2 grup gatunków tj.: grupy *Myotis* (gatunki z rodzaju *Myotis* za wyjątkiem *Myotis myotis*, którego głosy różnią się od pozostałych przedstawicieli tej grupy) oraz grupy *Nyctalus*. Części obserwacji nie udało się przyporządkować do gatunku.

Na przedmiotowym terenie stwierdzono ponadto występowanie 19 gatunków ssaków innych niż nietoperze, które można zaliczyć do gatunków niewymagających specjalnego potraktowania. Są to gatunki pospolite i licznie występujące na terenie całego kraju, w tym gatunki łowne, liczne zarówno na danym terenie, jak i w skali kraju. Najbardziej atrakcyjnym siedliskiem dla teriofauny na terenie przedsięwzięcia jest centralno-zachodni obszar, stanowiący zadrzewienia otaczające rozlewisko wody, które powstało nad tamą bobrową.

Ponieważ teren objęty zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia charakteryzował się obecnością różnorodnych siedlisk, wśród których wyróżnić lasy i zadrzewienia, łąki (łąki kośne), krajobraz rolniczy oraz tereny zabudowane (zabudowa wiejska), teren ten stanowi potencjalnie miejsce lęgowe oraz żerowisko dla wielu gatunków ptaków o szerokim spektrum preferencji siedliskowych. Podczas inwentaryzacji przyrodniczej, na przedmiotowym terenie oraz w jego sąsiedztwie stwierdzono ogółem 68 gatunków ptaków, w tym 10 gatunki lęgowe w granicach przedmiotowego przedsięwzięcia. Na przedmiotowym terenie stwierdzono 7 gatunków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, tzw. Dyrektywy Ptasiej, tj. błotniaka stawowego (*Circus aeruginosus*), bociana białego (*Ciconia ciconia*), derkacza (*Crex crex*), dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*), gąsiorka (*Lanius collurio*), jarzębatkę (*Sylvia nisoria*) i orlika krzykliwego (*Aquila pomarina*), wśród których gniazdowanie pewne w obrębie terenu przedsięwzięcia stwierdzono u gąsiorka oraz gniazdowanie prawdopodobne u dzięcioła czarnego. Występujące na przedmiotowym terenie kępy zakrzewień i zadrzewień śródpolnych oraz miedz, mogą z kolei tworzyć atrakcyjne siedliska dla gąsiorka.

Realizacja przedsięwzięcia wymagała będzie przeprowadzenia, wycinki drzew i krzewów tylko i wyłącznie w rejonie budowanej zapory czołowej. W ramach planowanej inwestycji przeciwpowodziowej nie przewiduje się prowadzenia wycinek zieleni wzdłuż koryta ciek, pozostawiając tym samym ten obszar w stanie naturalnym. Do wycięcia przewiduje się: ok. 1130 szt. drzew głównie z gatunków: olsza szara, olsza czarna, brzoza i wierzba krucha, stanowiących w większości samosiejki, o średnicy 8 – 12 cm oraz pojedyncze większe okazy z gatunków: dąb szypułkowy, buk i klon polny. Wycinka drzew i krzewów odbędzie się poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 16 października do końca lutego.

Biorąc pod uwagę preferencje siedliskowe oraz miejsca stwierdzeń ww. gatunków ptaków, wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej, a także pozostałych przedstawicieli awifauny, najcenniejsze pod względem przyrodniczym miejsca znajdują się w północnej i środkowej części obszaru. Biorąc pod uwagę miejsca stwierdzeń, dzięcioł czarny i gąsiorek nie utracą potencjalnych miejsc lęgowych na skutek wycinki drzew oraz prac budowlanych związanych z budową i użytkowaniem zbiornika. Preferowane przez oba gatunki siedliska znajdują się powyżej obszaru budowy zapory w okolicy planowanej czaszy zbiornika.

Ponadto, w związku z możliwością występowania na przedmiotowym terenie nietoperzy, w przedłożonym Raplocie oos wskazano, że optymalny termin wycinki drzew pod kątem obecności nietoperzy przypada na okres od 01 listopada do końca lutego. Z tego

względu wycinka drzew w wieku powyżej 10 lat dokonywana będzie w tym terminie, a przed wycinką chiropterolog dokona oględzin wszystkich drzew dziuplastych i w wieku powyżej 10 lat pod kątem obecności nietoperzy. W przypadku stwierdzenia zimowiska tej grupy zwierząt prace polegające na wycince tego drzewa zostaną wstrzymane do momentu naturalnego opuszczenia drzewa przez osobniki lub po uzyskaniu decyzji derogacyjnej. Jako dodatkowe działanie minimalizujące wskazano ponadto, aby po przeprowadzeniu wycinki ścięte pnie drzew dziuplastych poddawane były ponownie szczegółowym oględzinom, zaś pnie i grube konary ściętych drzew pozostawione były w miejscu ich ścięcia na 24 godziny, celem umożliwienia wylotu nietoperzy, w przypadku ich obecności.

Odnosnie wpływu realizacji przedsięwzięcia na nietoperze należy zauważyć, iż nocek rudy jest jednym z najpospolitszych krajowych gatunków nietoperzy. Występuje na terenie całego kraju. Gatunek ten jest silnie związany ze środowiskiem wodnym oraz wyspecjalizowany jest w polowaniu nisko nad taflą wody. Spotkać go można zarówno nad niewielkimi oczkami wodnymi, małymi rzeczkami i ciekami wodnymi, jak i nad dużymi rzekami, jeziorami i stawami rybnymi. Odżywia się w zdecydowanej większości muchówkami z rodziny ochotkowatych. Na jego liczebność ma wpływ dostępność zbiorników wodnych, rzek, cieków, itp., dlatego w związku z wystąpieniem okresowego zalewania czaszy zbiornika, zwiększyć się może liczba miejsc z zastoiskami wody, a co za tym idzie ilość pożywienia dla tego gatunku.

Przyjmuje się, że największe nawarstwienie robót budowlanych przypadnie na miesiące marzec – listopad, jednakże przy dobrych warunkach pogodowych, niektóre prace budowlane mogą się odbywać również w okresie astronomicznej zimy. Przewiduje się, iż w związku z planowaną wycinką drzew i krzewów, prace rozpoczną się w okresie zimowym, tj. w IV kwartale 2023 r.

Okresowo w czaszy zbiornika zalewane będzie ok. 38 tys. m² terenów oznaczonych w ewidencji gruntów jako lasy „Ls”.

Odnosnie wpływu prac na bezkręgowce należy zauważyć, że w przypadku zajęcia terenu pod budowę czaszy zbiornika nastąpi o całkowite zniszczenie siedliska ich występowania w tym miejscu, poprzez odhumusowanie i likwidację powierzchni biologicznie czynnej, jednak powierzchnia ta będzie niewielka (teren pod zaporę i dwa niewielkie obszary przeznaczone pod niwelację), dlatego należy uznać, iż realizacja inwestycji nie wpłynie w sposób znaczący na bezkręgowce.

W celu ochrony występujących na przedmiotowym terenie gatunków zwierząt, zdjęcie wierzchniej, urodzajnej warstwy gleby (humusu) wraz z roślinnością zielną, przeprowadzone zostanie poza okresem od 01 marca do 31 lipca, natomiast na terenach podmokłych, prace te wykonywane będą w okresie od 01 sierpnia do 15 października. Ponadto, prace budowlane prowadzone będą w sposób niepowodujący powstawania tymczasowych zastoisk wody, mogących stanowić dogodne miejsca dla zasiedlenia przez płazy, czy inne organizmy, a jednocześnie mogące stanowić dla nich „pułapkę”.

W ramach działań minimalizujących negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na drobne zwierzęta (np. płazy, gady i ssaki), w tym przed bezpośrednim ich zabijaniem pod kołami samochodów i maszyn budowlanych, teren prowadzonych w danym czasie prac, zaplecza budowy oraz dojazdu do terenu prowadzonych prac będą ogradzane, tymczasowymi ogrodzeniami, uniemożliwiającym drobnym zwierzętom wejście, wykonanymi z grubej folii polimerowej (gładkiej), geotkaniny, geowłókniny lub siatki. Wzdłuż ogrodzeń tymczasowych wykonane będą pułapki łowne (np. wkopane w grunt wiaderka), a zwierzęta które do nich wpadły będą odławiane i przenoszone do odpowiednich dla nich siedlisk.

Podczas eksploatacji przedsięwzięcia, po każdym spuszczeniu wód powodziowych ze zbiornika dokonywane będą przeglądy obszaru objętego zalaniem tymi wodami oraz usuwane będą naniesione materiały. Następnie prowadzone będą działania mające na celu przywrócenia życia biologicznego poprzez wykonanie prac agrotechnicznych i wykonanie obsiewu traw.

Przedmiotowe przedsięwzięcie planowane jest do zrealizowania poza wielkopowierzchniowymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ww. ustawy o ochronie przyrody, w tym poza granicami obszarów sieci Natura 2000.

Obszarem sieci Natura 2000 położonym najbliżej miejsca realizacji przedsięwzięcia jest obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Dolna Wisłoka z dopływami PLH180053, położony w odległości ok. 4,7 km od miejsca realizacji zamierzenia.

Dla obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Dolna Wisłoka z dopływami PLH180053 nie ustanowiono planu zadań ochronnych. Sporządzone zostały natomiast tymczasowe cele ochrony (dalej „TCO”), opublikowane obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 19 stycznia 2022 r., znak: WPN.6323.6.2022.DD.1. Opracowanie tymczasowych celów ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia ich właściwego stanu ochrony. Cele te, po ich przyjęciu, powinny być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad poszczególnymi fragmentami obszaru sieci Natura 2000 oraz w trakcie przeprowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000. Podstawowym celem ochrony ww. obszaru jest utrzymanie siedlisk wodnych oraz siedlisk nadrzecznych pozostających ze sobą w dynamicznej równowadze. Zapewni to optymalne zachowanie siedlisk do rozwoju zróżnicowanej ekologicznie ichtiofauny. Mając na uwadze zakres prac oraz brak szczególnych wartości ichtiologicznych odcinka potoku Skodzierska objętego pracami należy stwierdzić, że realizacja przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej nie będzie negatywnie wpływała na ten obszar.

Teren realizacji przedsięwzięcia znajduje się poza granicami głównych korytarzy ekologicznych, wyznaczonych w „*Projekcie korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce*” (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R.W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J.M., Zalewska H., Pilot M. 2005, zaktualizowanym w latach 2010 – 2012 przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży), celem zapewnienia łączności ekologicznej, zarówno w skali całego kraju, jak i w skali europejskiej. Na północ od terenu realizacji zadania przebiega korytarz ekologiczny – Korytarz Południowy, w części KPd-5B Dolina Wisły – Pogórze Ciężkowickie, natomiast w kierunku wschodnim Główny Korytarz Południowy, w części GKPd-5A Puszcza Sandomierska – Pogórze Strzyżowskie, które położone są w oddaleniu od planowanego zbiornika, tj. w odległości ok. 1,2 – 1,7 km. Nie przewiduje się znaczącego wpływu przedsięwzięcia na ww. korytarze ekologiczne.

Biorąc pod uwagę rodzaj i zakres planowanego przedsięwzięcia oraz jego lokalizację, stwierdza się, że planowane przedsięwzięcie nie będzie się wiązać ze znaczącym oddziaływaniem na elementy przyrodnicze środowiska, w tym na przedmioty ochrony ww. obszaru sieci Natura 2000, jego integralność oraz spójność sieci obszarów Natura 2000. Dla przedmiotowego przedsięwzięcia w ramach oceny oddziaływania na środowisko nie była przeprowadzona ocena oddziaływania, wymagana art. 6.3 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny.

Planowane przedsięwzięcie będzie elementem nowym w krajobrazie, jednak występujące ukształtowanie terenu w formie łagodnie pofałdowanych wzniesień sprawia, że zaporą ziemną nie będzie powodowała znacząco negatywnego oddziaływania na krajobraz. W bezpośrednim sąsiedztwie zapory i zbiornika teren po obu stronach koryta rzeki Skodzierska wznosi się do rzędnych na poziomie od ok. 201,4 m n.p.m. do ok. 203,2 m n.p.m. Rzędna korony zapory jest projektowana na rzędnej 200,00 m n.p.m., a zatem na poziomie zbliżonym do otaczających wzniesień. Przebieg korony zapory w niewielkim stopniu zaburzy walory krajobrazowe. Projektowana inwestycja przeciwpowodziowa, w szczególności poprzez skarpy zapory pokryte roślinnością o składzie gatunkowym zbliżonym do występującego w otoczeniu, przy wykorzystaniu do obsiewu wyłącznie gatunków rodzimych, będzie poprawnie wpisana w krajobraz, zatem nie będzie zakłócać obecnego stanu krajobrazu. Pozostawienie w maksymalnym zakresie istniejących zadrzewień i zieleni oraz brak ingerencji w dalsze otoczenie wpłyną na utrzymanie istniejących walorów tego obszaru.

Realizacja i późniejsza eksploatacja przedsięwzięcia skutkować będzie wytwarzaniem odpadów. Przestrzegane będą ogólne zasady wynikające z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r., poz. 699, ze zm.). Wytwarzane w trakcie

realizacji przedsięwzięcia, odpady będą selektywnie magazynowane w wyznaczonych miejscach, w sposób zapobiegający ich rozprzestrzenianiu się w środowisku i odbierane przez uprawnionego odbiorcę w celu ich odzysku lub unieszkodliwiania. Nie przewiduje się wywozu z terenu zadania gruntów jako odpadów. Wszystkie grunty z wykopów będą wykorzystane i wbudowane w miejscu ich powstania (w korpus zapory lub w kształtowanie czaszy zbiornika). Odpady powstające na etapie eksploatacji (powstające podczas prac konserwacyjnych i ewentualnie remontowych) będą na bieżąco odbierane przez uprawnionego odbiorcę w celu ich odzysku lub unieszkodliwiania.

Projektowany suchy zbiornik przeciwpowodziowy wraz z zaporą czołową położony jest na terenie otwartym, rolniczym i obecnie niezagospodarowanym, który nie podlega ochronie akustycznej. Najbliżej położonymi terenami podlegającymi ochronie pod względem akustycznym od miejsca realizacji przedsięwzięcia, określonymi zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), są tereny zabudowy zagrodowej, dla których wartości dopuszczalne poziomów hałasu wynoszą 55 dB(A) w porze dziennej oraz 45 dB(A) w porze nocy, które zlokalizowane są w odległości ok. 100 m od terenu prowadzonych prac, na działkach o nr ewid. 3944/5 i 3944/4 w miejscowości Nagoszyn.

Zasadniczym źródłem hałasu związanym z etapem realizacji zadania będzie praca urządzeń budowlanych (np. koparki, spycharka, zagęszczarki, mieszarki DMS, ewentualnie agregaty prądotwórcze) oraz hałas komunikacyjny, związany z transportem wykorzystywanych materiałów i gruntów (w ilości do 20 pojazdów na 8 godzin pracy). Są to oddziaływania, których nie można wyeliminować, lecz które mają charakter okresowy, rozłożony w czasie (przewiduje się, iż faza robót budowlanych będzie trwała ok. 2 lat) i odwracalny. W celu ograniczenia hałasu związanego z tym etapem, przewiduje się zminimalizowanie wpływu przedsięwzięcia na środowisko, poprzez rozwiązania techniczne i organizacyjne, do których należą, m.in.: prawidłowa eksploatacja i konserwacja środków transportu, nie przeciążanie i przeładowywanie maszyn i pojazdów oraz prowadzenie prac jedynie w porze dnia, tj. pomiędzy godzinami od 06.00 do 22.00, przy czym wskazano, iż ograniczenie prac do pory dnia, nie dotyczy konieczności prowadzenia robót wynikających z technologii już trwających prac, niepozwalającej na ich przerwanie. Przyjmując moc akustyczną zastosowanych maszyn i urządzeń, należy stwierdzić, iż zasięg oddziaływań hałasowych na poziomie powyżej wartości dopuszczalnych może wystąpić w odległości do 30 m od terenu prowadzonych robót, tj. bliżej niż znajduje się najbliższa zabudowa wymagająca ochrony akustycznej.

Emisja hałasu w fazie eksploatacji będzie incydentalna i obejmie głównie prowadzenie ewentualnych prac konserwacyjnych i remontowych oraz związanych z utrzymaniem technicznym czaszy zbiornika i zapory (np. praca kosiarek, środków transportu), jednak będzie to hałas krótkotrwały, ograniczony jedynie do pory dnia, który nie wpłynie negatywnie na klimat akustyczny przedmiotowego obszaru.

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wiązać się będzie z wprowadzeniem zanieczyszczeń do powietrza. W trakcie realizacji będzie miała miejsce niezorganizowana emisja zanieczyszczeń do powietrza wynikająca ze spalania paliw w silnikach pracujących maszyn budowlanych i pojazdów transportujących materiały budowlane, a także emisja pyłów pochodząca z terenu budowy i dróg, którymi będzie prowadzony transport. Ww. emisje będą ograniczane poprzez, m.in.: zastosowanie maszyn i urządzeń w dobrym stanie technicznym, zraszanie nawierzchni pyłących podczas długotrwałych okresów bezdeszczowej pogody oraz zabezpieczenie materiałów sypkich podczas transportu, np. poprzez ich przykrywanie (np. plandekami, oponczami). Przewiduje się, że etap realizacji planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń w powietrzu.

Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia zanieczyszczenia do powietrza będą emitowane jedynie sporadycznie, podczas prac utrzymaniowych na terenie czaszy zbiornika i zapory czołowej (np. koszenie traw kosiarkami spalinowymi, usuwanie namulów i materiału

naniesionego podczas zjawiska powodzi), jednak ich zakres oraz czas trwania nie spowoduje negatywnego oddziaływania na otaczające środowisko.

Przedmiotowa inwestycja ze względu na swoją funkcję wpisuje się w strategiczny plan adaptacji do zmian klimatycznych. Przedsięwzięcie służy minimalizacji zagrożenia terenów zabudowy i przestrzeni rolniczej przez ekstremalne opady, czy roztopy, powodujące powstawanie powodzi. Przedsięwzięcie zaprojektowano w oparciu o wyniki modelowania, co zapewnia dostosowanie przyjętych rozwiązań do różnych warunków symulacyjnych będących podstawą dla modeli obliczeniowych. Zaznacza się, że powodzie stanowią jeden ze skutków zmian klimatycznych.

Z uwagi na odległość od najbliższej granicy państwa oraz lokalny zasięg oddziaływań przedsięwzięcia wskutek wprowadzanych do środowiska substancji i energii, nie wystąpi oddziaływanie o charakterze transgranicznym w żadnym komponentie środowiska. Wobec powyższego nie określono uwarunkowań w tym zakresie.

Ewentualna katastrofa budowlana na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, wiązać mogłaby się wyłącznie z naruszeniem stabilności zapory czołowej przez wody powodziowe lub w wyniku jej mechanicznego uszkodzenia, a także w przypadku nieprawidłowości w ich wykonaniu. Mając na uwadze funkcję obiektów i ich znaczenie, podczas wykonawstwa obowiązywał będzie szczególny reżim technologiczny i materiałowy, mający na celu osiągnięcie niezawodności budowli. Przewiduje się dostosowanie projektowanych konstrukcji do bezpiecznej pracy w warunkach ekstremalnych. W czasie eksploatacji przewiduje się monitorowanie stanu budowli przeciwpowodziowych i podejmowanie działań adekwatnych do wyników tego monitoringu.

Obszar realizacji zadania znajduje się głównie w rejonie terenów rolniczych i nieużytków. Na terenie przedmiotowego przedsięwzięcia nie znajdują się obiekty objęte ochroną konserwatora zabytków.

Na terenie gminy Żyraków, w tym także w rejonie przedsięwzięcia występują stanowiska archeologiczne ze śladami osadnictwa. Ze względu na brak szczegółowego przebadania terenu pod kątem archeologicznym, wykonywanie robót prowadzone będzie pod nadzorem archeologicznym i zgodnie z warunkami Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Przy zachowaniu obowiązujących zasad i wymagań służb ochrony zabytków należy stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie nie będzie wpływało negatywnie na stan zabytków i nie zagrazi celom wynikającym z potrzeby ich ochrony.

Realizując zasadę przezorności, Inwestor przewiduje zapewnienie stałego nadzoru archeologicznego na etapie prowadzenia robót ziemnych. Ponadto, w przypadku dokonania znalezisk w trakcie realizacji przedsięwzięcia, o dokonanym odkryciu zostaną powiadomione bezzwłocznie właściwe służby ochrony zabytków.

Z uwagi na charakter, zakres i lokalizację planowanych do realizacji w ramach przedsięwzięcia prac oraz uznania, iż posiadane na etapie wydawania niniejszej decyzji dane na temat przedsięwzięcia i elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zawarte w zebranej dokumentacji pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływanie na środowisko, uznano iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, wymienionych w art. 72 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Z przeprowadzonego postępowania, w tym analizy całości zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie oraz przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wynika, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia, przy zachowaniu metod prowadzenia prac oraz rozwiązań technologicznych określonych w uzupełnionym Raporcie o oddziaływaniu na środowisko i jego uzupełnieniach oraz charakterystyce przedsięwzięcia pozwoli na dotrzymanie obowiązujących standardów jakości środowiska, w tym zdrowia ludzi na obszarze w zasięgu oddziaływania przedmiotowego zamierzenia.

Przychylając się do wniosku Inwestora, niniejszej decyzji nadany został rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z art. 108 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego decyzji, od której służy odwołanie może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Planowane przedsięwzięcie stanowi szczególny interes społeczno-gospodarczy, ponieważ szybkie przeprowadzenie inwestycji jest warunkiem niezbędnym dla zapewnienia właściwego stanu bezpieczeństwa ludzi i mienia na obszarach zagrożonych powodzią. Przesłanki te w pełni uzasadniają istnienie szczególnego interesu społecznego oraz wyjątkowo ważnego interesu strony, którym jest administrator rzeki, odpowiedzialny za zapewnienie ochrony przed powodzią.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie przepisów przywołanych w podstawie prawnej, orzeczono jak w osnowie.

POUCZENIE

1. Integralną częścią niniejszej decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia, stanowiąca szczegółowy opis przedsięwzięcia.
2. Na wszystkie czynności związane z naruszeniem zakazów obowiązujących w stosunku do dziko występujących gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną, należy uzyskać stosowne zezwolenia, o których mowa w art. 56 ww. ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
3. Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.
4. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załącznik do decyzji:

Charakterystyka przedsięwzięcia

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Wojciech Wdowik

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. Pani Anna Sowa – Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, ul. Hanasiewicza 17 b, 35 – 103 Rzeszów – doręczenie za pośrednictwem platformy ePUAP
2. Strony postępowania za pośrednictwem Urzędu Gminy Żyraków, 39 – 204 Żyraków 137, zgodnie z art. 49 Kpa, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
3. Strony postępowania za pośrednictwem BIP i Tablicy ogłoszeń RDOŚ w Rzeszowie, Al. Józefa Piłsudskiego 38, 35 – 001 Rzeszów

Do wiadomości:

1. Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny – doręczenie za pośrednictwem platformy ePUAP
2. Minister Infrastruktury – doręczenie za pośrednictwem platformy ePUAP
3. WOOS ad acta

Rzeszów, dnia 15 września 2022r.

WOOS.420.2.5.2019.PW.154

Charakterystyka przedsięwzięcia pn.:
„Budowa suchego zbiornika na rzece Skodzierska w km 6+060”, w miejscowości
Nagoszyn, gmina Żyraków, powiat dębicki

Przedmiotem przedmiotowego przedsięwzięcia jest wykonanie robót ziemnych i budowli przeciwpowodziowych w postaci suchego zbiornika na rzece Skodzierska (pojemność zbiornika: ok. 722 tys. m³, powierzchnia czaszy zbiornika (zalewu): ok. 30,47 ha) wraz z zaporą czołową ziemną, zlokalizowaną w km 6+060 rzeki Skodzierska. Planowana zapora czołowa stanowiła będzie budowlę piętrzącą III klasy ważności budowli.

Planowane przedsięwzięcie zrealizowane zostanie w zachodniej części województwa podkarpackiego, na terenie miejscowości Nagoszyn, gmina Żyraków, powiat dębicki, województwo podkarpackie. W sąsiedztwie przedsięwzięcia występują głównie grunty rolne, lokalnie nieużytki i tereny zadrzewień.

Przedmiotowe zadanie inwestycyjne ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego przede wszystkim mieszkańców, a także ich majątku i infrastruktury na terenie gminy Żyraków, znajdujących się w strefie zalewu wodami powodziowymi rzeki Skodzierska, w szczególności związanymi z nagłymi zjawiskami atmosferycznymi. Na obszarze przedsięwzięcia występuje wzrost intensywności zjawisk hydrologicznych, a zwłaszcza wielkości i natężenia opadów nawałnych. Okresy suszy są przedzielane bardzo gwałtownymi opadami nawałnymi, których dynamika stanowi główne zagrożenie powodziowe dla małych zlewni, jaką też charakteryzuje się zlewnia rzeki Skodzierska.

Zakres przedsięwzięcia obejmuje, m.in.:

- budowę zapory ziemnej wraz z przelewem i upustem;
- odcinkowe przełożenie rzeki i wykonanie umocnień koryta rzeki Skodzierska oraz cieku „bez nazwy”, stanowiącego prawy dopływ rzeki Skodzierska;
- wykonanie i późniejszą likwidację koryt obiegowych, realizowanych na czas robót w trzech odcinkach: dla rzeki Skodzierska, o długości ok. 60 m i o długości ok. 29 m oraz dla cieku „bez nazwy”, o długości ok. 21 m;
- wykonanie obiektów towarzyszących.

Charakterystyczne parametry projektowanych obiektów wynoszą:

1. Zapora czołowa ziemna z przelewem stokowym i upustem dennym:
  - lokalizacja zapory: km 6+060 rzeki Skodzierska;
  - rzędna korony zapory: 200,00 m n.p.m.;
  - rzędna zwierciadła wody dolnej: 189,83 m n.p.m.;
  - rzędna maksymalnego poziomu piętrzenia: 199,00 m n.p.m.;
  - rzędna progę przelewu powierzchniowego: 198,50 m n.p.m.;
  - szerokość (światło) przelewu powierzchniowego (stokowego): 20 m;
  - światło rurociągu upustowego: upust o kształcie kołowym i średnicy 1,0 m;
  - rzędna wlotu do upustu dennego: 190,22 m n.p.m.;
  - rzędna wylotu z upustu dennego: 189,83 m n.p.m.;
  - długość przewodu upustu dennego: ok. 82,5 m;
  - przepływ miarodajny dla budowli III klasy: $Q_m = Q_{0,5\%} = 24,72 \text{ m}^3/\text{s}$;
  - przepływ kontrolny dla budowli III klasy: $Q_k = Q_{0,2\%} = 28,93 \text{ m}^3/\text{s}$.
2. Suchy zbiornik:
  - pojemność zbiornika: ok. 722 tys. m³;
  - powierzchnia czaszy zbiornika (zalewu): ok. 30,47 ha.

Zapora ziemna będzie ukształtowana w taki sposób, że nachylenie skarpy odwodnej wyniesie ok. 1 : 5, a odpowietrznej ok. 1 : 3. Projektowana szerokość korony zapory to ok. 5,0 m. Na skarpie odpowietrznej wykonane będą dwie ławeczki, a na skarpie odwodnej

jedna ławeczka.

Na upuście dennym od strony odpowietrznej zapory zaprojektowano szyb kontrolny z prefabrykowanymi elementami żelbetowymi. Wlot do upustu dennego zostanie wyposażony w kratę zabezpieczającą przewód przed zatkaniami. Na wylocie z upustu dennego znajdowała się będzie niecka wypadowa, o długości ok. 14 m i głębokości ok. 1 m. Koryto rzeki poniżej niecki wypadowej umocnione będzie na długości ok. 133 m, z czego pierwsze ok. 109 m umocnione zostanie w całym przekroju materacami siatkowo-kamiennymi, a następnie na długości ok. 24 m: prawy brzeg koszami siatkowo-kamiennymi, dno koryta rzeki narzutem kamiennym, lewy brzeg opaską z kieszki faszynowej.

Przelew w koronie przeznaczony do przepuszczenia ponadnormatywnych wód powodziowych, o prawdopodobieństwie wystąpienia mniejszym niż $Q_{1\%}$ zaprojektowano o szerokości ok. 20 m. Do odprowadzenia wód ponadnormatywnych przeznaczono bystrotok w formie kanału żelbetowego z szykanami (długości ok. 70,3 m). Wlot na przelew, korona przelewu i lej bystrotoku w dnie zostaną umocnione materacami siatkowo-kamiennymi, grubości ok. 0,5 m. Niecka wypadowa z bystrotoku będzie miała głębokość ok. 1 m i długość ok. 10 m, ograniczona gurtami żelbetowymi (konstrukcja pracująca wyłącznie w warunkach maksymalnego spiętrzenia przy pracy przelewu). Za niecką zaprojektowano bystrze z głazów układanych i klinowanych, o długości ok. 10 m, skarpach o nachyleniu 1 : 1,5, umocnione materacami siatkowo-kamiennymi (konstrukcja będzie pracowała wyłącznie w warunkach maksymalnego spiętrzenia).

Dla posadowienia zapory w km 6+060 konieczne będzie odcinkowe przełożenie koryta rzeki Skodziarska, na długości ok. 326 m (po przełożeniu długość nowego koryta wyniesie ok. 280,5 m) oraz ciek „bez nazwy”, będącego prawostronnym dopływem Skodziarskiej, na długości ok. 112 m (po przełożeniu długość nowego koryta wyniesie ok. 44 m). Istniejące (stare) koryta cieków, poza obrysem projektowanego korpusu zapory, zostaną zasypane gruntem miejscowym oraz gruntem z dowozu na budowę zapory, odpowiednio zagęszczonym, do rzędnych ok. 192,5 m n.p.m. powyżej zapory i ok. 192,0 m n.p.m. poniżej zapory. Nowe odcinki koryta, tj. koryto naprowadzające rzeki Skodziarska i ciek „bez nazwy” oraz koryto odpływowe z upustu dennego zostaną umocnione.

Przełożone koryto rzeki Skodziarska swoimi parametrami, tj. szerokością dna i głębokością, będzie kontynuacją koryta istniejącego ze zmiennym kształtem, tak aby stanowiło kierownicę napływu do upustu dennego.

Poniżej wylotu z upustu dennego wymiary niecki wypadowej zostaną dostosowane do przepływu i parametrów upustu dennego, a przekładane koryto poniżej wypadu będzie dostosowane do parametrów naturalnego koryta poniżej.

Dodatkowo w ramach robót planowane jest uszczelnienie korpusu zapory w formie rdzenia ze ścianki szczelnej bentonitowo-cementowej, o grubości min. 60 cm i wysokości od 5 do ok. 12,2 m. Uszczelnienie to zakotwiczone będzie w warstwie nieprzepuszczalnej, na głębokości ok. 1,5 m.

W czasie zbiornika nie przewiduje się robót ziemnych, co za tym idzie nie przewiduje się przemieszczania mas ziemnych. Roboty ziemne wykonywane będą w obrębie zapory oraz jej bezpośrednim sąsiedztwie, gdzie wykonana zostanie wymiana gruntu pod korpusem zapory oraz dwie niewielkie niwelacje terenu o powierzchni ok. 390 m² i ok. 2260 m². Wykonanie niwelacji jest konieczne, aby na wezbranych wodach powodziowych nie powstawały zawirowania wody tuż przed zaporą. Grunt wydobyty do wymiany, po uszlachetnieniu, tj. wymieszaniu z gruntem dowiezionym z kopalni, częściowo zostanie wbudowany ponownie w podłoże pod korpus zapory, a grunty organiczne, nienadające się do wbudowania w korpus, zostaną czasowo zdeponowane i wbudowane w wierzchnią część korpusu – użyte zostaną do humusowania skarp. W czasie zbiornika nie są projektowane żadne prace makroniwelacyjne. Czasza zbiornika pozostaje w stanie naturalnym. Jedynie lokalnie u podnóża zapory przewiduje się wykonywanie niwelacji terenu.

Uregulowanie koryta rzeki Skodziarska projektuje się na długości ok. 133 m poniżej końca wypadu upustu dennego. Tak krótki odcinek regulacji koryta nie będzie miał żadnego wpływu na dynamikę, zmianę prędkości i przepływy w korycie rzeki Skodziarska.

Całość powierzchni zajętej pod realizację przedsięwzięcia wynosi ok. 32,59 ha w tym:

- powierzchnia korpusu zapory z przebudową koryta i przelewem: ok. 1,82 ha;
- powierzchnia placów manewrowych w obrębie zapory: 0,09 ha;
- powierzchnia zalewu: ok. 30,47 ha;
- powierzchnia dojazdowego ciągu komunikacyjnego: 0,21 ha.

Ponadto, może zajść konieczność przebudowy istniejącej sieci infrastruktury technicznej, kolidującej z przedmiotowym przedsięwzięciem. Przy czym na obecnym etapie prac projektowych nie przewiduje się przebudowy istniejących sieci. Założone zostaną natomiast rury osłonowe dwudzielne na istniejący wodociąg i gazociąg przy drodze gminnej relacji Góra Motyczna – Nagoszyn, nad którymi przebiegać będzie zjazd z drogi i ciąg eksploatacyjny do zapory.

Zgodnie z treścią uzupełnionego Raportu ooś, celem zabezpieczenia przepływu wód rzeki Skodziarska bez ograniczeń, prace budowlane związane z budową korpusu zapory będą przebiegać w następujących etapach:

- wycinka i karczowanie drzew i krzewów;
- zdjęcie humusu w pasie budowy zapory i obiektów towarzyszących;
- wygrodenienie części roboczej pod wymianę gruntu w podłożu i budowa kanału obiegowego, tak aby zachować ciągłość przepływu rzeki Skodziarska;
- wymiana gruntu pod częścią zapory z upustem dennym z wykonaniem spągowej części przesłony hydroizolacyjnej w obrębie przewodu upustu dennego;
- budowa upustu dennego z przyczółkami wlotowym i wylotowym oraz niecki wypadowej wraz z przygotowaniem przebudowywanego koryta;
- przełożenie koryta rzeki Skodziarska do nowego (docelowo przebudowanego) koryta – przepływ przez upust denny;
- likwidacja kanału obiegowego;
- wymiana gruntu pod pozostałą częścią zapory z zasypaniem starego koryta rzeki Skodziarska;
- budowa korpusu zapory warstwami z zagęszczeniem wraz z uzupełnieniem przesłony w obrębie upustu dennego;
- wykonanie z korony zapory pionowej przesłony hydroizolacyjnej wraz z zakotwiczeniem;
- ukształtowanie skarp zgodnie z projektowanym nachyleniem z rozłożeniem siatki stalowej ocynkowanej jako zabezpieczenia przeciw bobrom w dolnej partii skarpy odwodnej i odpowietrznej;
- montaż komórkowego systemu ograniczającego wypełnionego gruntem urodzajnym na skarpie odwodnej i humusowanie skarpy odpowietrznej;
- wykonanie ciągów technologicznych i placów manewrowych w obrębie korpusu zapory;
- przebudowa zjazdu z drogi gminnej i budowa zewnętrznego ciągu eksploatacyjnego;
- humusowanie i obsiew mieszkankami traw pozostałych powierzchni nieutwardzonych.

Zbiornik będzie napełniał się w czasie występowania opadów nawalnych, celem zminimalizowania poziomów wód w cieku poniżej. Czas napełniania zbiornika przewiduje się na ok. 9 godzin. Nie przewiduje się magazynowania wody w zbiorniku – zbiornik będzie się samoczynnie opróżniał po zakończeniu opadów nawalnych, kiedy dopływ do zbiornika będzie mniejszy od wydatku upustu dennego. Czas spustu wody wynosił będzie ok. 49 godzin, przy pełnym napełnieniu zbiornika. Prędkość obniżania zwierciadła wody wyniesie ok. 0,05 mm/s (0,18 m/h).

Podczas eksploatacji zbiornika i zapory czołowej przewiduje się:

- utrzymanie powierzchni zbiornika i jego otoczenia, w tym powierzchni dróg i terenów trawiastych;
- usuwanie nanosów z upustu i jego otoczenia;
- likwidowanie zatorów powstałych przez zanieczyszczenia i inne elementy naniesione przez wody w czasie wysokich stanów;
- koszenie traw i usuwanie samosiewów na skarpach w obrębie wykonanych obiektów i umocnień;

- uzupełnianie ubytków w umocnieniach i konstrukcjach w ramach remontów i innych robót utrzymaniowych;
- utrzymanie dojazdu do zapory (ciągu eksploatacyjnego).

Dojazd do zapory i placów manewrowych w rejonie zapory zapewniony zostanie ciągami eksploatacyjnymi z drogi gminnej relacji Motyczna Góra – Nagoszyn, o nawierzchni tłuczniowej.

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Wojciech Wdowik

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)